

ระเบียบวาระการประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ 1/2565

ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนด
ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563

วันพุธที่ 28 กันยายน 2565 เวลา 09.00 – 11.00 นาฬิกา

สารบัญ

	เรื่อง	หน้า
ระเบียบวาระการประชุม		1
ระเบียบวาระที่ 1	เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ	
ระเบียบวาระที่ 2	เรื่องรับรองรายงานการประชุม	
	2.1 รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2565	2
ระเบียบวาระที่ 3	เรื่องเพื่อทราบ (ไม่มี)	
ระเบียบวาระที่ 4	เรื่องเพื่อพิจารณา	
	4.1 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.	2
	4.2 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.	2
	4.3 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.	3
	4.4 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.	3
	4.5 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.	3
	4.6 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.	3
	4.7 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.	4
	4.8 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียน สมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.	4
	4.9 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพ ต่างชาติ พ.ศ.	4
ระเบียบวาระที่ 5	เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)	4

	เรื่อง	หน้า
เอกสารประกอบ	- 2.1 ร่างรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2565	5
	- 4.1 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.	27
	- 4.2 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.	47
	- 4.3 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.	82
	- 4.4 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.	116
	- 4.5 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.	152
	- 4.6 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.	189
	- 4.7 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.	202
	- 4.8 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.	229
	- 4.9 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.	245
ภาคผนวก	- ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543	250
	- ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550	256
	- ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2564	258

ระเบียบวาระการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ 1/2565
ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
วันพุธที่ 28 กันยายน 2565 เวลา 09.00 – 11.00 นาฬิกา

- ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม
2.1 รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรประจำปี 2565
- ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ (ไม่มี)
- ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา
- 4.1 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.
 - 4.2 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.
 - 4.3 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.
 - 4.4 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.
 - 4.5 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.
 - 4.6 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.
 - 4.7 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.
 - 4.8 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.
 - 4.9 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.
- ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

วาระการประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ 1/2565
ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
วันพุธที่ 28 กันยายน 2565 เวลา 09.00 – 11.00 นาฬิกา

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม

2.1 รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรประจำปี 2565

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรประจำปี 2565 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2565 ซึ่งเป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ประกอบกับมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบที่ 2.1

อนึ่ง คณะกรรมการสภาวิศวกรได้ประกาศร่างรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรประจำปี 2565 ลงในเว็บไซต์สภาวิศวกรและเปิดโอกาสให้สมาชิกขอแก้ไขตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2565 ถึงวันที่ 23 มิถุนายน 2565 โดยไม่มีผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมภายในระยะเวลาดังกล่าว

เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องเพื่อพิจารณา

4.1 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบที่ 4.1

เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

4.2 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบที่ 4.2

เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

4.7 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบที่ 4.7

เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

4.8 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบที่ 4.8

เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

4.9 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา 43 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบที่ 4.9

เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

- ร่าง -

รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2565

ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

วันอังคารที่ 5 เมษายน 2565 เวลา 09.00 – 13.00 นาฬิกา

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรประจำปี 2565 เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2565 เวลา 09.00 – 13.00 นาฬิกา ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ประกอบกับมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

ผู้มาประชุม สภาวิศวกรได้จัดให้สมาชิกผู้ร่วมประชุมแสดงตน เพื่อร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ก่อนร่วมประชุม ทั้งหมดจำนวน 546 คน (หนึ่งคนต่อหนึ่งสิทธิผู้ใช้งานผ่านระบบ Cisco WebEx) ดังนี้

1. สมาชิกสามัญ จำนวน 536 คน
2. สมาชิกวิสามัญ จำนวน 10 คน

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ในนามผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะสถานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร
2. นางสาวจันทร์สิริ ต้นไพบูลย์กุล ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเลขทะเบียน 6991

เริ่มประชุม เวลา 09.00 นาฬิกา

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์ นายกสภาวิศวกร ในฐานะประธานที่ประชุม เมื่อมีสมาชิกสามัญลงทะเบียนเข้าประชุมครบองค์ประชุมแล้ว (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) ประธานฯ ได้กล่าวต้อนรับนายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ในนามผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะสถานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์มาร่วมเป็นสักขีพยานในการประชุมครั้งนี้ และเรียนเชิญนายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร กล่าวทักทายผู้เข้าร่วมประชุม

นายนิรัตน์ฯ ได้กล่าวโดยสรุปว่าการประชุมในครั้งนี้ เป็นการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นครั้งที่ 3 เนื่องจากยังคงมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างต่อเนื่อง จึงยังคงต้องจัดรูปแบบการประชุมให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยนำระบบเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนทำให้สามารถจัดการประชุมได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมถึงในเรื่องของการดำเนินงานต่าง ๆ สภาวิศวกรก็ได้มีการนำระบบเทคโนโลยีออนไลน์มาใช้ในการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ของสภาวิศวกรอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของสถานายกพิเศษ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจึงต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนต้องรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนอีกด้วย วิศวกรทุกคนจึงต้องมีความพร้อมในเรื่องขององค์ความรู้ คุณภาพ คุณธรรม และจรรยาบรรณ สภาวิศวกรเป็นองค์กรหลักที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาวิศวกรให้ก้าวหน้า และผดุงเกียรติแห่ง

36 วิชาชีพวิศวกรรมไว้ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป รวมถึงได้แสดงความยินดีที่สภาวิศวกรได้
37 มีอาคารที่ทำการแห่งใหม่ที่มีความสวยงามพร้อมระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยรองรับสภาพดิจิทัล

38 จากนั้น ประธานฯ ได้กล่าวขอบคุณนายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร รองปลัดกระทรวง
39 มหาดไทย กรรมการสภาวิศวกร ผู้ตรวจสภาวิศวกร และผู้สอบบัญชีสภาวิศวกรที่เข้าร่วมการประชุมใหญ่
40 สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2565 ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งกล่าวเปิดการประชุม
41 และได้มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษฐ์ แสง-ชูโต เลขาธิการสภาวิศวกร นำเสนอข้อมูลกฎหมาย
42 เกี่ยวกับการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
43 พ.ศ. 2563 ให้สมาชิกผู้ร่วมประชุมทราบก่อนเข้าวาระการประชุมต่อไป

44 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษฐ์ แสง-ชูโต เลขาธิการสภาวิศวกร ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า
45 การประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรในครั้งนี้เป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยพระราชกำหนดว่าด้วย
46 การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 มาตรา 6 และมาตรา 11 บัญญัติรองรับให้การประชุมใหญ่
47 สามัญสภาวิศวกรซึ่งเป็นการประชุมตามที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องมีการประชุม ประธานในที่ประชุมสามารถ
48 กำหนดให้จัดการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้มีผลเช่นเดียวกับการประชุมตามวิธีการที่บัญญัติไว้
49 ในกฎหมาย รวมถึงการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชบัญญัติกำหนดนี้ ให้เป็นการประชุมโดยชอบ
50 ด้วยกฎหมาย

51 ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

52 1.1 แจ้งทบทวนระเบียบวิธีการประชุม

53 ประธานฯ ได้มอบหมายให้นายกิตติพงษ์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ 1
54 แจ้งข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุม
55 ใหญ่สามัญวิศวกร พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2564 สรุปได้
56 ดังนี้

57 1. วิธีการประชุม การพิจารณาวาระการประชุม ที่ประชุมจะต้องพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มี
58 อยู่ในระเบียบวาระการประชุมและต้องดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลง
59 มติเป็นอย่างอื่น

60 2. อำนาจของประธานที่ประชุม ปรีกษาที่ประชุมในปัญหาใด ๆ สั่งพักการประชุม เลื่อน
61 การประชุม หรือยกเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร และอนุญาตให้คณะกรรมการสภาวิศวกรหรือผู้ที่ได้รับ
62 มอบหมาย แลกและชี้แจงต่อที่ประชุม

63 3. การเสนอญัตติต่อที่ประชุม การพิจารณาญัตติที่สมาชิกเสนอในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำ
64 ได้ภายหลังจากที่ประชุมพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุมเสร็จ สมาชิกคนใดที่เสนอให้มีการ
65 พิจารณาญัตติในเรื่องใด ๆ ในที่ประชุมใหญ่นั้น จะต้องมีส่วนอีกอื่นรับรองอย่างน้อยสิบคน กรณีสมาชิกผู้ใด
66 ประสงค์จะเสนอญัตติให้แสดงเครื่องหมายยกมือ เมื่อประธานอนุญาตแล้วให้เปิดกล้องและ Microphone
67 แจ้งชื่อ นามสกุล และเลขที่สมาชิก ก่อนกล่าวนำเสนอญัตติ เมื่อกล่าวรายละเอียดเสร็จประธานจะแจ้งให้เปิด
68 ระบบเพื่อให้สมาชิกในที่ประชุมรับรองญัตติดังกล่าว

69 4. การอภิปราย หลังการนำเสนอข้อมูลในแต่ละวาระประธานจะกล่าวเชิญให้สมาชิกร่วม
70 แสดงความคิดเห็นหรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม สมาชิกท่านใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุมให้แสดง
71 เครื่องหมายยกมือ แจ้งชื่อ นามสกุล เลขที่สมาชิก และประเด็นที่ต้องการอภิปรายผ่านทาง Chat ของระบบ

107 คณะกรรมการสภาวิศวกร เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2564 มีมติเลือกกรรมการสภาวิศวกร
108 มาแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามมาตรา 26 มาตรา 30 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542
109 ประกอบกับข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายก
110 สภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง พ.ศ. 2552 ดังนี้

- 111 1. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์ นายกสภาวิศวกร
- 112 2. นายกิตติพงษ์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ อุปนายกสภาวิศวกรคนที่หนึ่ง

113 ทั้งนี้ คณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นชอบให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศิษฐ์ แสง-ชูโต ดำรง
114 ตำแหน่งเลขาธิการสภาวิศวกร รองศาสตราจารย์ ดร.สุธา ขาวเอียร ดำรงตำแหน่งเหรัญญิกสภาวิศวกร และ
115 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุทธนา มัทจรรย์วงศ์ ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสภาวิศวกร ตำแหน่งละหนึ่งคน
116 ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 รวมถึงได้เสนอเรื่องต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร
117 เพื่อเสนอแต่งตั้งกรรมการแทนกรรมการที่ว่างลง ตามมาตรา 24 (3) และมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติ
118 วิศวกร พ.ศ. 2542 ซึ่งเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2565 คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติแต่งตั้งนายพิศุทธิ์ สุขุม เป็น
119 กรรมการสภาวิศวกร ตามมาตรา 24(3) แทนตำแหน่งที่ว่างลง ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอ
120 ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นต้นไป

121 **มติที่ประชุม** รับทราบ

122 1.3 กำหนดการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ 8)

123 ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ 7) จะหมดวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ 10
124 เมษายน 2565 ดังนั้น สภาวิศวกรจึงออกประกาศสภาวิศวกรที่ 9/2565 เรื่อง กำหนดการเลือกตั้งกรรมการ
125 สภาวิศวกร (สมัยที่ 8) ลงวันที่ 20 มกราคม 2565 โดยมีรายละเอียดดังนี้

126 ข้อ 1 กำหนดระยะเวลารับสมัครผู้ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาวิศวกร
127 ตามมาตรา 24 (1) และ (2) ตั้งแต่วันที่ 9 ถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565 ระยะเวลา 09.00 ถึง 16.00 นาฬิกา
128 ไม่เว้นวันหยุดราชการ ณ สำนักงานสภาวิศวกร เลขที่ 487/1 ซอยรามคำแหง 39 (เทพลีลา 1) แขวงพลับพลา
129 เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310

130 ข้อ 2 กำหนดระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์
131 (E-voting) ตั้งแต่วันที่ 8 เมษายน 2565 ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2565 (เวลา 16.00 น.)

132 ข้อ 3 กำหนดระยะเวลาลงคะแนนเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร โดยวิธีส่งทางไปรษณีย์
133 (Paper vote) ตั้งแต่วันที่ 8 เมษายน 2565 ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2565 (เวลา 16.00 น.)

134 ข้อ 4 กำหนดวันนับคะแนนเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร ในวันที่ 21 พฤษภาคม 2565
135 ณ อาคารที่ทำการสภาวิศวกร บริเวณปากซอยลาดพร้าว 54/1 ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง
136 เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร เว้นแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมซึ่งคณะกรรมการ
137 อำนวยการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร (สมัยที่ 8) จะมีการประกาศให้ทราบต่อไป

138 (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 1.3)

139 **มติที่ประชุม** รับทราบ

140

141

142 ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม

143 2.1 รายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2564

144 ประธานฯ มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ชูโต เลขานุการสภาวิศวกร เป็น
145 ผู้นำเสนอต่อที่ประชุม

146 เลขานุการสภาวิศวกร แจ้งต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำรายงานการ
147 ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรประจำปี 2564 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2564 ซึ่งเป็นการประชุมผ่านสื่อ
148 อีเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ประกาศกระทรวง
149 ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการประชุมผ่านสื่อ
150 อีเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563 ประกอบกับมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยคณะกรรมการ
151 สภาวิศวกรได้ประกาศร่างรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2564 ลงในเว็บไซต์สภาวิศวกร
152 และเปิดโอกาสให้สมาชิกขอแก้ไขตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม 2564 ถึงวันที่ 22 เมษายน 2564 โดยไม่มีผู้ใดขอแก้ไข
153 เพิ่มเติมภายในระยะเวลาดังกล่าว จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาให้การรับรอง

154 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น เมื่อไม่มีสมาชิก
155 แสดงความเห็น จึงขอให้ที่ประชุมลงมติรับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2564

156 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 432 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบจำนวน
157 247 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 3 คน และงดออกเสียงจำนวน 182 คน

158 มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2564

159 ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบ

160 3.1 รายงานผลการดำเนินงาน ประจำปี 2564 และรายงานความคืบหน้าในการ
161 ก่อสร้างอาคารที่ทำการสภาวิศวกร

162 คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำรายงานประจำปี 2564 เพื่อแสดงผลการดำเนินงานของ
163 คณะกรรมการสภาวิศวกร โดยมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานประจำปี 2564 และขอรายงานความคืบหน้า
164 ในการก่อสร้างอาคารที่ทำการสภาวิศวกรให้ที่ประชุมทราบ

165 ประธานฯ มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ชูโต เลขานุการสภาวิศวกร
166 นำเสนอผลการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาวิศวกร ประจำปี 2564 โดยสรุปต่อที่ประชุม

167 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ ชูโต ได้รายงานจำนวนสมาชิกและใบอนุญาตฯ ในปี
168 2563 ว่า ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564 สภาวิศวกรมีใบอนุญาตฯ ประเภทบุคคลธรรมดา จำนวนทั้งสิ้น 173,825
169 ใบ และมีใบอนุญาตฯ ประเภทนิติบุคคล จำนวนทั้งสิ้น 1,369 ใบ มีการสมัครสมาชิกใหม่จำนวน 21,295 คน
170 โดยมีการอนุมัติใบอนุญาตฯ ใหม่ 25,388 ใบ และมีการต่ออายุใบอนุญาตฯ จำนวน 27,626 ใบ

171 ทั้งนี้ ได้สรุปผลการดำเนินงานตามนโยบายคณะกรรมการสภาวิศวกร 6 ด้าน ดังนี้

172 1. ด้านการศึกษาและวิจัย ในปี 2564 สภาวิศวกรได้จัดประกวดแนวความคิดและงาน
173 ออกแบบภายใต้โครงการ SDGs Symposium เพื่อขับเคลื่อนแนวความคิด Sustainability ซึ่งได้เชิญสมาคม
174 วิชาชีพพร้อมกันออกแบบโจทย์การแข่งขันรูปแบบออนไลน์ มีจำนวนหลักสูตรที่ได้พิจารณารับรองปริญญาฯ

175 จำนวน 69 หลักสูตร และมีหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ (TABEE)
176 จำนวน 8 หลักสูตร

177 2. ด้านการประกอบวิชาชีพ สภาวิศวกรได้จัดให้มีการทดสอบความรู้ระดับภาคีวิศวกร
178 จำนวน 244 ครั้ง โดยมีผู้เข้าสอบหมวดวิชาพื้นฐาน 27,429 คน สอบผ่าน 25,213 คน และมีผู้เข้าสอบหมวด
179 วิชาเฉพาะทางวิศวกรรม 29,006 คน และได้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานทั้ง
180 ภาครัฐวิสาหกิจและเอกชนจำนวน 8 แห่ง

181 3. ด้านองค์กรและการให้บริการ สภาวิศวกรได้มีการลงพื้นที่ตรวจสอบเมื่อเกิดเหตุภัย
182 พิบัติในเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งนี้สภาวิศวกรได้มีการให้ความรู้กับประชาชนและได้จัดทำข้อเสนอแนะเสนอไปยัง
183 หน่วยงานภาครัฐ

184 4. ด้านต่างประเทศ ตามที่ ปี 2563 สภาวิศวกรเสนอขอปรับลดสถานะการเป็นสมาชิก
185 ข้อตกลง APEC Engineer เป็นระดับ Conditional Member ภายใต้เงื่อนไขการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการ
186 ต่าง ๆ ในระยะเวลา 2 ปี ปัจจุบันสภาวิศวกรมีการปรับปรุงกระบวนการทดสอบเลื่อนระดับใบอนุญาตประกอบ
187 วิชาชีพวิศวกรรม ซึ่งอยู่ระหว่างการยื่นเสนอขอรับการตรวจประเมินคาดว่าจะสามารถปรับสถานะสมาชิกให้
188 กลับคืนได้ภายในปี 2567 ต่อไป นอกจากนี้ คณะกรรมการสภาวิศวกรได้พิจารณายกเลิกการยื่นคำขอต่ออายุ
189 ทะเบียนวิศวกรเอเปคและอาเซียนทุก 3 ปี ให้แก่ผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว เพื่อเป็นการลดภาระของสมาชิก
190 สภาวิศวกร โดยคาดว่าจะการแก้ไขข้อกฎหมายจะแล้วเสร็จ และประกาศใช้อย่างเป็นทางการภายในเดือน
191 กันยายน 2565 นี้

192 สำหรับงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ หรือ TABEE สภาวิศวกร
193 มีการพัฒนาระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานข้อตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งอยู่ระหว่างการยื่นคำขอสมัครเป็น
194 สมาชิกข้อตกลง Washington Accord เพิ่มขึ้นในปี 2565

195 5. ด้านการปรับปรุงกฎหมาย ในปี 2564 สภาวิศวกรได้มีการปรับปรุงกฎหมายของ
196 สภาวิศวกรแล้วเสร็จ และได้ประกาศใช้เรียบร้อยแล้วจำนวน 9 ฉบับ สำหรับเรื่องค่าธรรมเนียมการออกหนังสือ
197 รับรองใบอนุญาตฯ ฉบับละ 500 บาท สภาวิศวกรได้เสนอความเห็นในการปรับปรุงกฎกระทรวงกำหนดแบบ
198 ค่าขออนุญาตฯ พ.ศ. 2564 เพื่อยกเลิกการใช้หนังสือรับรองฯ หรือลดการใช้หนังสือรับรองฯ เฉพาะที่จำเป็น
199 แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวเพิ่งประกาศใช้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมีความจำเป็นต้องบังคับใช้ให้เป็นไปตาม
200 กฎหมายก่อน ในระหว่างนี้สภาวิศวกรจึงได้มีการเสนอขอแก้ไขร่างกฎกระทรวงฯ เพื่อลดค่าธรรมเนียมการออก
201 หนังสือรับรองใบอนุญาตจาก 500 บาท ให้เหลือเพียงฉบับละ 20 บาท หากไม่เก็บค่าธรรมเนียมเลยนั้นตาม
202 กฎกระทรวงแล้วไม่สามารถทำได้ ขณะนี้เรื่องดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบของกรมโยธาธิการและผังเมือง
203 และสภานายกพิเศษแล้ว รอการนำเสนอคณะรัฐมนตรีก่อนจะมีผลบังคับใช้ในเร็ว ๆ นี้

204 6. ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง สภาวิศวกรได้ปรับโฉมการให้บริการสมาชิกเป็น
205 รูปแบบออนไลน์ทั้งหมด เพื่ออำนวยความสะดวกอย่างสูงสุดให้แก่สมาชิกพร้อมทั้งควบคู่ไปกับการรองรับ
206 สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) และปรับรูปแบบการรับชำระเงิน
207 ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จากสมาชิก ผ่านตัวแทน Payment Gateway ทำให้ชำระเงินผ่านระบบได้อย่าง
208 Realtime เกิดความสะดวกรวดเร็ว หลังชำระเงินสามารถดำเนินการขั้นตอนต่อไปได้ทันที และเนื่องจากการที่
209 มีพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สภาวิศวกรจึงต้องกำหนดนโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย
210 ด้านสารสนเทศ ทำให้สภาวิศวกรต้องจัดทำระบบความปลอดภัยของข้อมูลสมาชิก เพื่อป้องกันการเข้าถึงข้อมูล

211 ส่วนบุคคลของสมาชิกโดยบุคคลอื่น และป้องกันการปลอมแปลงใบอนุญาต รวมถึงสภาวิศวกรได้ลงนามความ
212 ร่วมมือในการเชื่อมโยงข้อมูลและตรวจสอบข้อมูลกับกรมการปกครอง โดยเป็นเงื่อนไขที่กรมการปกครองเป็นผู้
213 กำหนดให้การยืนยันตัวตนต้องใช้ข้อมูลหน้าบัตรและหลังบัตรในการตรวจสอบ ซึ่งสภาวิศวกรไม่มีการเก็บ
214 ข้อมูลรหัสหลังบัตรแต่อย่างใด

215 นอกจากนี้ ในปี 2564 สภาวิศวกรได้จัดสวัสดิการเพิ่มเติมให้สมาชิกดังนี้
216 (1) จัดทำประกันชีวิตสำหรับสมาชิกสภาวิศวกรทุกคนที่อายุไม่เกิน 65 ปี และเป็นผู้ที่มี
217 ใบอนุญาตที่ยังไม่หมดอายุ
218 (2) จัดกิจกรรม “Whyวิศวะ? - ทำไมต้องเป็นวิศวกร” เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้
219 นิสิตนักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของอาชีพวิศวกร

220 จากนั้น ประธานฯ ได้มอบหมายให้นายกิตติพงษ์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ อุปนายกสภาวิศวกร
221 คนที่ 1 ในฐานะประธานอนุกรรมการก่อสร้างที่ทำการสภาวิศวกร นำเสนอรายงานความคืบหน้าในการก่อสร้าง
222 อาคารที่ทำการสภาวิศวกรต่อที่ประชุม ซึ่งนายกิตติพงษ์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ ได้นำเสนอรายละเอียดสรุปได้ว่า
223 การก่อสร้างอาคารที่ทำการสภาวิศวกร โดยมีบริษัท สยาม มัลติ คอน จำกัด เป็นผู้รับจ้างนั้น มีงานบางส่วนที่ได้
224 ดำเนินการแล้วเสร็จ อาทิเช่น งานป้องกันดินพัง งานฐานราก งานโครงสร้าง และเหลืองานที่อยู่ระหว่าง
225 ดำเนินการ คือ งานตบแต่งภายในและงานระบบประกอบอาคารอีกเล็กน้อยก็จะเสร็จสมบูรณ์ นอกจากนี้
226 สภาวิศวกรได้คัดเลือก บริษัท ระบบที่จอดรถอัตโนมัติทั่วไป จำกัด เป็นผู้รับจ้างก่อสร้างอาคารและติดตั้งระบบ
227 จอดรถยนต์อัตโนมัติซึ่งแล้วเสร็จพร้อมใช้งานแล้ว นอกจากนี้ยังได้คัดเลือกบริษัท อีโม-ดี (EMO-D) จำกัด
228 เป็นที่ปรึกษาอาคารเขียวเพื่อดำเนินการขอรับรองอาคารเขียวตามหลักเกณฑ์ TREES-NC และได้นำเสนอ
229 วิทัศน์ของโครงการก่อสร้างอาคารที่ทำการสภาวิศวกรที่แสดงให้เห็นภาพรวมตั้งแต่แนวคิดการออกแบบ การ
230 ก่อสร้าง และการบริหารควบคุมงาน ที่ให้ความสำคัญกับชุมชน เมือง และคุณภาพชีวิตของผู้ใช้งานและผู้อยู่
231 อาศัยโดยรอบ ซึ่งคาดว่าจะสามารถเปิดใช้อาคารได้ประมาณเดือนเมษายน 2565 นี้

232 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุป
233 สาระสำคัญได้ดังนี้

234 นายธำรงค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) ได้สอบถามกรณีการขอหนังสือรับรอง
235 การได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทบุคคลธรรมดา เพื่อใช้ยื่นตามแบบ ข.1 - ข.7
236 ว่าจะสามารถยกเลิกการขอหนังสือรับรองดังกล่าวได้หรือไม่และจะสามารถดำเนินการได้เมื่อใด โดยให้
237 ความเห็นว่าการปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมจาก 500 บาท เหลือ 20 บาทนั้นไม่ใช่งานแก้ไขที่ตรงประเด็น
238 เนื่องจากการขอหนังสือรับรองดังกล่าวเป็นการสร้างภาระให้แก่สมาชิกซึ่งมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
239 วิศวกรรมอยู่แล้วให้ต้องขอหนังสือรับรองเพิ่มเติมอีก

240 รองศาสตราจารย์ สฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ 2 ได้ชี้แจงต่อ
241 ที่ประชุมว่าการออกกฎกระทรวงเป็นอำนาจของกระทรวงมหาดไทย สภาวิศวกรตระหนักว่าการขอหนังสือ
242 รับรองการได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทบุคคลธรรมดา เพื่อใช้ยื่นตามแบบ ข.1 -
243 ข.7 เป็นภาระของสมาชิกจึงได้ประสานงานกับกระทรวงมหาดไทยเพื่อขอปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมจาก 500
244 บาท เหลือ 20 บาท ซึ่งได้รับความร่วมมือจากกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างดี สำหรับประเด็นของการพิจารณา
245 ยกเลิกกฎหมายนั้นเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาต่อไป

246 นายสุธี ชื่อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้สอบถามถึงกรณีการเปิดให้สมาคมหรือ
247 ชมรมต่าง ๆ เช่าพื้นที่อาคารสำนักงานสภาวิศวกรแห่งใหม่ เนื่องจากเป็นอาคารขนาดใหญ่ หากเปิดให้เช่าจะ
248 ทำให้สภาวิศวกรมีรายได้ และได้สอบถามถึงการสร้างห้องประชุมขนาด 100 คนเพื่อให้สามารถจัดการ
249 ประชุมสัมมนาได้อย่างสะดวกโดยไม่ต้องเช่าสถานที่โรงแรมต่าง ๆ รวมถึงได้เสนอให้มีการจัดตั้งสำนักงาน
250 ที่จังหวัดต่าง ๆ อย่างน้อย 6 แห่ง เช่น พิษณุโลก นครราชสีมา ชุมพรหรือประจวบคีรีขันธ์ ชลบุรี เป็นต้น
251 เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากงบประมาณรายได้ของสภาวิศวกรแล้วพบว่า มีรายได้ประมาณ 200 ล้านบาทต่อปี
252 และมีงบประมาณคงเหลือประมาณมากกว่า 60 ล้านบาท นอกจากนี้ยังได้เสนอให้มีการเพิ่มมาตรการเพื่อ
253 ยกระดับ APEC Engineer และ ACPE เช่น มีการจัดงานประชุมขนาดใหญ่เพื่อให้ข้อมูลความรู้แก่วิศวกร
254 เป็นต้น

255 นายกิตติพงษ์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ 1 ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า
256 สภาวิศวกรได้จัดเตรียมพื้นที่สำหรับให้สมาคมต่าง ๆ เช่าอยู่ที่ชั้น 4 ซึ่งขณะนี้ มีหลายสมาคมที่แจ้งความ
257 ประสงค์จะขอเช่ามาแล้ว ในส่วนของห้องประชุมสัมมนาอยู่ที่ชั้น 5 และชั้น 7 สามารถรองรับสมาชิกที่เข้าร่วม
258 กิจกรรมได้อย่างน้อย 200 คน สำหรับเรื่องสาขาย่อยของสภาวิศวกรนั้นในปีที่ผ่านมาสภาวิศวกรได้พัฒนา
259 ระบบ COE Service เพื่อให้บริการสมาชิกในรูปแบบออนไลน์ซึ่งสามารถรองรับระบบบริการสมาชิกได้ทั้งหมด
260 และเป็นระบบที่สมบูรณ์ ทำให้สมาชิกสามารถใช้บริการได้ตลอด 24 ชั่วโมงและได้รับความสะดวกสบายมาก
261 ยิ่งขึ้น ส่งผลให้จำนวนสมาชิกที่เข้ามาติดต่อขอรับบริการที่สำนักงานสภาวิศวกรลดน้อยลงมากโดยเฉพาะอย่าง
262 ยิ่งในช่วงโควิด ในขณะที่จำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นสูงถึง 6 เท่าจากใน 5 ปีที่ผ่านมา

263 นายกชนน สุภาตรี (สมาชิกสามัญเลขที่ 116980) ได้เสนอความเห็นเห็นว่าขอให้สมาชิก
264 อภิปรายตามหัวข้อที่กำลังพิจารณาอยู่เพื่อความเร็วในการประชุม การนำเสนอเรื่องทีนอกเหนือจากหัวข้อ
265 ที่กำลังพิจารณาจะทำให้เกิดความล่าช้า สำหรับเรื่องการเสนอให้เปิดสาขาในต่างจังหวัดนั้นเป็นการเพิ่ม
266 ค่าใช้จ่ายที่ไม่มีความจำเป็น เช่น ค่าสถานที่ ค่าจ้างพนักงาน ค่าเครื่องมือและอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ เป็นต้น
267 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ต่อเนื่อง หากนำงบประมาณดังกล่าวไปพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานต่าง ๆ จะ
268 เป็นประโยชน์มากกว่า ประกอบกับปัจจุบันสามารถติดต่อผ่านระบบออนไลน์ได้หมดแล้ว กรณีหากสมาชิกที่อยู่
269 ต่างจังหวัดต้องการติดต่อพูดคุยกันสามารถใช้สถานที่โรงแรมหรือหน่วยงานของราชการได้

270 **มติที่ประชุม** **รับทราบ**

271 **3.2 รายงานผู้ตรวจสอบสภาวิศวกร ประจำปี 2564**

272 ด้วยผู้ตรวจสอบสภาวิศวกร ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี
273 2562 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2562 โดยเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2562 ประกอบด้วย
274 นายสุวัฒน์ เชาว์ปรีชา รศ.ดร.นพพร ลิขิตานนท์ และนายบัณฑิต อัมพรศรีสุภาพ ซึ่งผู้ตรวจสอบสภาวิศวกร
275 มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาวิศวกรและทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่
276 สภาวิศวกร โดยมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานผู้ตรวจสอบสภาวิศวกร ประจำปี 2564

277 รศ.ดร.นพพร ลิขิตานนท์ ผู้ตรวจสอบสภาวิศวกร ได้รายงานผลการดำเนินงานของผู้ตรวจสอบ
278 สภาวิศวกร สมัยที่ 7 นับจากที่ผู้ตรวจสอบสภาวิศวกรได้รับการแต่งตั้ง (เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2562) โดยมีการ
279 ประชุมเดือนละหนึ่งครั้ง ซึ่งในปี 2562 -2565 ผู้ตรวจสอบสภาวิศวกรได้มีการประชุมไปแล้วจำนวน 31 ครั้ง โดยมี
280 ประเด็นสำคัญในการตรวจสอบ การตั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบสภาวิศวกรดังนี้

281

- 282 - ปี 2562
- 283 1. ขอรื้อบข้อมูลการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการชุดต่างๆ ของคณะกรรมการสภาวิศวกร
- 284 สมัยที่ 7
- 285 2. ข้อเสนอแนะการจั้ดจ้างบุคคลเพื่อดำเนินการแปลข้อบังคับสภาวิศวกรและระเบียบ
- 286 คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นภาษาอังกฤษ
- 287 3. ข้อเสนอแนะการปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรและระเบียบคณะกรรมการ
- 288 สภาวิศวกร เพื่อให้วิศวกรที่สำเร็จการศึกษาในต่างประเทศสามารถเข้ามาสมัครทดสอบความรู้เพื่อขอรับ
- 289 ใบอนุญาตฯ
- 290 4. ข้อเสนอแนะการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพฯ ควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและ
- 291 ลดขั้นตอนการต่ออายุใบอนุญาตฯ
- 292 5. ข้อเสนอแนะการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะกรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 7
- 293 6. ข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ 7
- 294 7. ข้อเสนอแนะการเปลี่ยนชื่อเรียกสภาวิศวกรในภาษาอังกฤษ
- 295 8. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสัมมนาการให้ความรู้แก่สมาชิกสภาวิศวกรในแต่ละจังหวัด
- 296 และการส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้งบประมาณในการจัดอบรมสัมมนา
- 297 9. ข้อเสนอแนะการใช้ชื่อเรียกสภาวิศวกรในภาษาอังกฤษ
- 298 10. ขอข้อมูลประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม เรื่องผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ
- 299 ใต้สวนและแผนแม่บทโครงการก่อสร้างอาคารที่ทำการสภาวิศวกร
- 300 11. ขอข้อมูลประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม เกี่ยวกับรายงานสรุปผลการประชุม
- 301 กลุ่มเป้าหมาย (Focus Group) เรื่อง “การปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการรับรองปริญญาฯ และ
- 302 หนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กรณีเพิ่มผู้ตรวจสภาวิศวกรเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม
- 303 พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542
- 304 12. ข้อเสนอแนะเรื่องการปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร
- 305 13. ข้อเสนอแนะและการเสนอแนะในการเลื่อนประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร
- 306 - ปี 2563
- 307 1. ขอข้อมูลประกอบการพิจารณาการให้บริการสมาชิกผ่านระบบออนไลน์ที่มีปัญหา
- 308 ติดขัดและขอสถิติในการติดต่อของสมาชิกสภาวิศวกรรวมไปถึงเรื่องที่สมาชิกโทรเข้ามาสอบถามมากที่สุด
- 309 2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการสวัสดิการและสมาชิกสัมพันธ์และการประชาสัมพันธ์ข้อมูล
- 310 ข่าวสารของสภาวิศวกร
- 311 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำประกันอุบัติเหตุกลุ่มของสมาชิกสภาวิศวกร
- 312 4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบอาคารที่ทำการสภาวิศวกรแห่งใหม่
- 313 5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับแก้ไขข้อบัญญัติภัยภายใต้คณะทำงานบรรเทาทุกข์จาก
- 314 สถานการณ์ COVID-19
- 315 6. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตฯ ระดับภาคีวิศวกร
- 316 7. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อกำหนดของสภาวิศวกร
- 317 8. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสภาวิศวกรสู่สาธารณะ
- 318 9. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาที่เกี่ยวกับข้อพิพาทระหว่างผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในเรื่องของตัว
- 319 สัญญาก่อสร้างและข้อกำหนด(TOR)

- 320 10. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการกำหนดกรอบจำนวนบุคคลที่ทำหน้าที่ใน
321 คณะอนุกรรมการ/คณะทำงาน และการกำหนดอัตราค่าเบี้ยประชุมออนไลน์
322 11. ขอข้อมูลข้อพิพาทที่เกี่ยวกับสัญญาก่อสร้าง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาร่าง
323 กฎหมายว่าด้วยสัญญาก่อสร้าง
324 12. ขอสถิติการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ 7
325 13. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของสมาชิกเกี่ยวกับหลักเกณฑ์
326 ในการขอรับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกร
327 14. ขอข้อมูลการแจ้งสถิติการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการสภาวิศวกรทุกไตรมาส
328 15. ขอข้อมูลรายได้เกี่ยวกับสมาชิกสภาวิศวกร

- ปี 2564

- 330 1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสมาชิกสภาวิศวกร
331 2. ขอข้อมูลรายงานความก้าวหน้าโครงการก่อสร้างอาคารสภาวิศวกรแห่งใหม่
332 3. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะในการจัดทำประชาพิจารณ์

- ปี 2565

- 334 1. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะในการเตรียมโครงสร้างพื้นฐานโดยการเดินสายเพื่อรองรับ
335 การติดตั้งอุปกรณ์ EV Charger สถานีชาร์จไฟฟ้าที่อาคารสำนักงานสภาวิศวกรแห่งใหม่
336 2. ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะในการตรวจรับรองหลักสูตรของสภาวิศวกรแบบ
337 Self-Declaration

338 สรุปผลการตรวจสอบ ในภาพรวมของผู้ตรวจ สมัยที่ 7 การดำเนินงานของ
339 คณะกรรมการสภาวิศวกร คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องชุดต่างๆ และเจ้าหน้าที่ของสภาวิศวกรส่วนใหญ่เป็นไป
340 อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 วัตถุประสงค์ ข้อบังคับและระเบียบของ
341 สภาวิศวกร

342 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุป
343 สาระสำคัญได้ดังนี้

344 นายสุธี ชื่อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้เสนอให้ผู้ตรวจสภาวิศวกรช่วยดูแล
345 ในประเด็นปัญหาเรื่องตีกลมของภาคเอกชน สัญญาจ้างของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกันระหว่างสัญญาทางแพ่งกับ
346 สัญญาทางวิศวกรรม และขอให้ช่วยดูแลเรื่องการลดระดับ APEC Engineer ว่าดำเนินการถูกต้องหรือไม่
347 พฤติกรรมหรือความน่าเชื่อถือของวิศวกรในประเทศและต่างประเทศ การส่งเสริมการประกอบวิชาชีพ
348 วิศวกรรมในระดับก่อสร้างและระดับรองลงมา

349 **มติที่ประชุม** รับทราบ

350 **ระเบียบวาระที่ 4** เรื่องเพื่อพิจารณา

351 **4.1 ขออนุมัติงบดุลประจำปี 2564**

352 คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำงบดุล บัญชีรายได้และรายจ่าย และฐานะทางการเงินของ
353 สภาวิศวกรประจำปี 2563 ตามมาตรา 19 (2) และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ซึ่งได้รับ
354 การตรวจสอบและรับรองบัญชีจาก บริษัท สำนักงานบรีโอ โปรเฟสชั่นแนล จำกัด (เลขประจำตัวผู้เสียภาษี

355 อากร 0125552000276) ผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร ประจำปี 2564 ตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่
356 สภาวิศวกรประจำปี 2564 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2564 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามรายงาน
357 ประจำปีสภาวิศวกร พ.ศ. 2564 ประกอบกับ รายงานสถานภาพทางการเงินประจำปี 2564 ตาม
358 เอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.1

359 นางสาวจันทร์สิริ ต้นไพบูลย์กุล ตัวแทนผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ได้รายงานงบดุลประจำปี
360 2564 โดยสรุปต่อที่ประชุม

361 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น เมื่อไม่มีสมาชิก
362 แสดงความเห็น ประธานฯ จึงขอให้ที่ประชุมลงมติอนุมัติงบดุลประจำปี 2564

363 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 445 คน มีสมาชิกสภาวิศวกรให้ความเห็นชอบจำนวน
364 270 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 5 คน และงดออกเสียงจำนวน 170 คน

365 **มติที่ประชุม** **อนุมัติงบดุลประจำปี 2564**

366 **4.2 ขอความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและขออนุมัติงบประมาณ ประจำปี 2565**

367 คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปี 2565
368 เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามมาตรา 19 (1) และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร
369 พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงานการประชุมที่ 4.2

370 ประธานฯ ได้มอบหมายให้รองศาสตราจารย์ ดร.สุธา ขาวเขียว ற்றுญิกสภาวิศวกร
371 รายงานแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปี 2565 ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.สุธา ขาวเขียว ได้ชี้แจงต่อ
372 ที่ประชุมว่า แผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปี 2565 ประกอบด้วย งบประมาณการรายได้จำนวน
373 157,000,000.00 บาท งบประมาณการค่าใช้จ่ายจำนวน 126,384,300.00 บาท โดยสรุปการดำเนินงานของ
374 สภาวิศวกรตามแผนงานประจำปี 2565 รายได้สูงกว่ารายจ่ายจำนวน 30,615,700.00 บาท

375 สำหรับข้อมูลประมาณการรายได้-รายจ่ายเทียบกับรายได้-รายจ่ายจริงประจำปี 2564
376 มีดังนี้ ประมาณการรายได้จำนวน 107,000,000.00 บาท รายได้รับจริงอยู่ที่ 252,644,601.70 บาท ซึ่งสูงกว่า
377 ที่คาดการณ์ไว้ 136% ปัจจัยมาจากการปรับเปลี่ยนวิธีบริการสมาชิกเป็นการใช้ระบบ Online (COE Service)

378 ข้อมูลเปรียบเทียบประมาณการรายจ่ายประจำปี 2564 และปี 2565 พบได้ว่าค่าใช้จ่าย
379 ในการดำเนินงานของปี 2565 สูงกว่าปี 2564 เนื่องจากในปี 2564 การดำเนินงานต่าง ๆ เช่น การจัดสัมมนา
380 เป็นรูปแบบ Online ทั้งหมด แต่ในปี 2565 คาดการณ์ว่าสถานการณ์โควิด-19 เริ่มคลี่คลาย การดำเนินงานจะมีทั้ง Online และ Onsite จึงทำให้แผนการดำเนินงานในปี 2565 โดยรวมแล้วมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น 31.14% ส่วน
381 งบประมาณค่าใช้จ่ายด้านการบริหาร ค่าใช้จ่ายทั่วไปลดลง ทั้งนี้ โดยรวมแล้วแผนการดำเนินงานจะเป็นไปตาม
382 นโยบาย 6 ด้านของกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ 7 โดยมุ่งเน้นด้านการประกอบวิชาชีพ ด้านองค์กรและการ
383 ให้บริการ

385 ในส่วนของงบลงทุนโครงการก่อสร้างอาคารที่ทำการสภาวิศวกร ประมาณการรายจ่ายจำนวน
386 11,464,000.00 บาท โดยเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายในการบริหาร
387 โครงการก่อสร้าง

388 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุป
389 สารสำคัญได้ดังนี้

390 นายทองคำ ปิยธีรวงศ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 26673) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าสภาวิศวกรได้นำ
391 ระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานต่าง ๆ ค่อนข้างมากซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่เมื่อพิจารณาถึงค่าใช้จ่าย
392 ด้านการบริหารจัดการไม่ได้ลดลงมาก ในส่วนนี้จะสอดคล้องกับที่ผู้ตรวจสภาวิศวกรได้มีข้อเสนอแนะเรื่องการ
393 บริหารจัดการค่าเบี้ยประชุมในรูปแบบการประชุมออนไลน์ด้วยหรือไม่ และสามารถลดค่าใช้จ่ายได้มากกว่านี้
394 อีกหรือไม่

395 รองศาสตราจารย์ ดร.สุธา ขาวเอียร เภรัญญิกสภาวิศวกร ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า
396 การประชุมออนไลน์ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการประชุมสูงขึ้นและอนุกรรมการและคณะทำงานสามารถเข้า
397 ร่วมประชุมได้มากขึ้น แต่ค่าใช้จ่ายโดยรวมลดลง

398 นายโกวิทย์ เอื้อศิริพันธ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 75352) ได้สอบถามถึงผลการดำเนินงาน
399 ในปีที่ผ่านมาของงบประมาณโครงการสวัสดิการสมาชิกในส่วนของโครงการสวัสดิการช่วยเหลือกรณีสมาชิกถึง
400 แก่กรรมจำนวน 50,000 บาท และการประกันชีวิตและอุบัติเหตุจำนวน 1,000,000 บาท

401 รองศาสตราจารย์ ดร.สุธา ขาวเอียร เภรัญญิกสภาวิศวกร ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่าในปีที่
402 ผ่านมามีสมาชิกขอรับสวัสดิการทั้ง 2 โครงการดังกล่าว โครงการละประมาณ 10 ท่าน

403 จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติเห็นชอบแผนการดำเนินงานและงบประมาณ
404 ประจำปี 2565

405 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 446 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบจำนวน
406 271 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 6 คน และงดออกเสียงจำนวน 169 คน

407 **มติที่ประชุม** เห็นชอบแผนการดำเนินงานและอนุมัติงบประมาณ ประจำปี 2565

408 **4.3 ขออนุมัติตั้งผู้สอบบัญชี และกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี**

409 ประธานมอบหมายให้รองศาสตราจารย์ ดร.สุธา ขาวเอียร เภรัญญิกสภาวิศวกร นำเสนอ
410 ข้อมูลต่อที่ประชุม

411 รองศาสตราจารย์ ดร.สุธา ขาวเอียร นำเสนอว่าคณะกรรมการสภาวิศวกรขอเสนอ
412 ที่ประชุมเพื่อพิจารณาตั้งบริษัท สอบบัญชีธรรมนิติ จำกัด (เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 0105527006444)
413 เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร ประจำปี 2565 โดยมี นางสาวโสธยา ดินตะสุวรรณ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
414 เลขทะเบียน 8658 เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร และนางสาวเมธาวี ชนะสงคราม ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
415 เลขทะเบียน 12784 เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร (สำรอง) และเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณากำหนดค่าตอบแทน
416 สำหรับผู้สอบบัญชีสภาวิศวกรประจำปี 2565 เป็นจำนวนเงิน 160,000 บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นบาทถ้วน)
417 ตามมาตรา 19 (3) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย
418 รายงานการประชุมที่ 4.3

419 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น เมื่อไม่มีสมาชิก
420 แสดงความเห็น ประธานฯ จึงขอให้ที่ประชุมลงมติอนุมัติตั้งบริษัท สอบบัญชีธรรมนิติ จำกัด (เลขประจำตัว
421 ผู้เสียภาษีอากร 0105527006444) เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร ประจำปี 2565 โดยมี นางสาวโสธยา

422 ดินตะสุวรรณ์ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขทะเบียน 8658 เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร และนางสาวเมธาวี
423 ชนะสงคราม ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขทะเบียน 12784 เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร (สำรอง) และอนุมัติ
424 ค่าตอบแทนสำหรับผู้สอบบัญชีสภาวิศวกรประจำปี 2565 จำนวน 160,000 บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นบาทถ้วน)

425 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 439 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบจำนวน
426 267 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 10 คน และงดออกเสียงจำนวน 162 คน องค์ประชุม คน เห็นชอบ คน ไม่
427 เห็นชอบ คน และงดออกเสียง คน

428 **มติที่ประชุม** อนุมัติตั้งบริษัท สอบบัญชีธรรมนิติ จำกัด (เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
429 0105527006444) เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร ประจำปี 2565 โดยมี นางสาวไสรยา
430 ดินตะสุวรรณ์ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขทะเบียน 8658 เป็นผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร
431 และนางสาวเมธาวี ชนะสงคราม ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขทะเบียน 12784 เป็น
432 ผู้สอบบัญชีสภาวิศวกร (สำรอง) และอนุมัติค่าตอบแทนสำหรับผู้สอบบัญชี
433 สภาวิศวกรประจำปี 2565 จำนวน 160,000 บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นบาทถ้วน)

434 4.4 ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรและร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร

435 คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกรจำนวน 3 ฉบับ และ
436 ร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกรจำนวน 1 ฉบับ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร
437 ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายรายงาน
438 การประชุมที่ 4.4.1 – 4.4.4)

439 4.4.1 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ 440 วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

441 ประธานฯ มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษฐ์ แสง-ชูโต เลขานุการสภาวิศวกร
442 นำเสนอข้อมูลต่อที่ประชุม

443 ศาสตราจารย์ พิเศษฐ์ แสง-ชูโต ได้นำเสนอข้อมูลสรุปรายละเอียดร่างข้อบังคับสภาวิศวกร
444 ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกรว่า เนื่องด้วยที่ประชุมใหญ่
445 สามัญสภาวิศวกร ประจำปี 2564 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2564 มีมติเห็นชอบการยกเว้นการทดสอบความรู้
446 ระดับภาคีวิศวกร สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับภาคีวิศวกร กรณีนี้จึงเป็น
447 การสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
448 ควบคุมระดับภาคีวิศวกร พ.ศ. 2561 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การยกเว้นการทดสอบความรู้ระดับภาคีวิศวกร
449 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศและระดับสากล

450 ประโยชน์ของร่างข้อบังคับดังกล่าว คือ ส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่สภาวิศวกรรับรอง
451 ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เพื่อประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ถูกต้องตาม
452 กฎหมาย เนื่องจากสถาบันการศึกษามีการทดสอบวัดผลความรู้ทางด้านวิศวกรรมในลักษณะใกล้เคียงกันกับ
453 การทดสอบความรู้ในระดับภาคีวิศวกรอยู่แล้ว ดังนั้น การยกเว้นการทดสอบความรู้ฯ จึงเป็นการลดความ
454 ซ้ำซ้อนในการทดสอบความรู้ฯ รวมถึงการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมให้สอดคล้องกับระดับสากล

455 อนึ่ง สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ ได้ขึ้นประชาสัมพันธ์บนเว็บไซต์สภาวิศวกรไว้ล่วงหน้า
456 เรียบร้อยแล้ว

457 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุป
458 สารสำคัญได้ดังนี้

459 นายอัครงค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าสมาชิกวิชาชีพอื่นมีการ
460 ทดสอบความรู้เหตุใดสภาวิศวกรจึงจะไม่ทำการทดสอบ และสอบถามถึงกระบวนการควบคุมและตรวจสอบ
461 ระบบการออกหนังสือรับรอง

462 รองศาสตราจารย์ สฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ 2 ได้ชี้แจงต่อที่
463 ประชุมดังนี้

464 ประเด็นที่หนึ่ง เรื่องการทดสอบความรู้เป็นวิธีการวัดผลความรู้ที่ได้ศึกษามา ซึ่งในปัจจุบัน
465 มาตรฐานการศึกษาได้ถูกกำหนดและกำกับโดยกระทรวงเป็นที่เรียบร้อยแล้วและมีมาตรฐานการดำเนินงาน
466 และอนุญาตให้ทางมหาวิทยาลัยกำหนดมาตรฐานการวัดผลให้เป็นไปตาม Outcome Based Education
467 และการดำเนินการต่างๆ ของกระทรวง โดยจะเปิดโอกาสให้สถาบันการศึกษาสามารถสร้างสรรค์
468 องค์ความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบันได้ การที่สภาวิศวกรได้จัดการทดสอบความรู้นั้นมีเจตนา
469 เบื้องต้นเพื่อถ่วงดุลผู้มีความรู้ความสามารถเข้าสู่การประกอบวิชาชีพวิศวกรรม แต่เนื่องจากการประกอบ
470 วิชาชีพวิศวกรรมมีความหลากหลายการทดสอบความรู้จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะสามารถวัดผลในสาขาวิศวกรรม
471 ควบคุมได้จริง และสภาวิศวกรได้เปิดโอกาสให้มีทางเลือกในการยกเว้นการสอบทดสอบความรู้ได้โดยอนุญาต
472 ให้วิศวกรนั้นสามารถฝึกปฏิบัติวิชาชีพวิศวกรรมเป็นเวลา 1 ปี และให้ส่วนราชการและองค์กรวิชาชีพต่างๆ
473 ที่มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงมีบทบาทในการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ
474 ขององค์กรนั้นๆ โดยให้เป็นผู้ลงนามกำกับการประพฤติปฏิบัติในฐานะวิศวกรฝึกหัดให้กับองค์กรนั้นซึ่งจะทำให้
475 องค์กรนั้นมีความสามารถที่จะช่วยพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมได้ตรงตามเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

476 ประเด็นที่สอง การกำกับดูแลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพนั้นชอบด้วย
477 เหตุผลที่จะทำให้ผู้บังคับบัญชาเบื้องต้นนั้นมีโอกาสได้สอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิดซึ่งเป็นการพัฒนาวิชาชีพ
478 วิศวกรรมอย่างถูกต้องตามกฎหมาย สภาวิศวกรให้เกียรติและให้ความรับผิดชอบในฐานะผู้ว่าจ้างและ
479 ผู้บังคับบัญชาเบื้องต้น รวมถึงให้ความไว้วางใจแก่องค์กรต่างๆ ที่ทำงานร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรม

480 ประเด็นที่สาม เรื่อง APEC Engineer มิได้พูดถึงกลไกการสอบ ซึ่ง APEC Engineer นั้น
481 ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร Accredited โดยวิธีการ Outcome Based Education มีการพัฒนา
482 วิชาชีพต่อเนื่องและมีระยะเวลาในการปฏิบัติไม่น้อยกว่า 7 ปี รวมถึงมีกรอบความสามารถตามข้อกำหนดของ
483 IEA สำหรับเรื่องการสอบเป็นสิทธิในการเลือกดำเนินการของแต่ละองค์กรวิชาชีพของต่างประเทศ

484 จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออก
485 ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

486 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 436 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบจำนวน
487 226 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 61 คน และงดออกเสียง จำนวน 149 คน

488 **มติที่ประชุม** เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
489 วิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
490 กึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุม
491

492 4.4.2 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
493 วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ.

494 ประธานฯ มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศิษฐ์ แสง-ชูโต เลขาธิการสภาวิศวกร
495 นำเสนอข้อมูลต่อที่ประชุม

496 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศิษฐ์ แสง-ชูโต ได้นำเสนอข้อมูลสรุปรายละเอียดร่างข้อบังคับ
497 สภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับ
498 วุฒิวิศวกร พ.ศ. โดยประโยชน์ของร่างข้อบังคับดังกล่าว คือ เพื่อประโยชน์ในการยกระดับความรู้
499 ความสามารถและประสิทธิผลของผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ได้พัฒนา
500 ทักษะและความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอย่างต่อเนื่อง และเพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยน
501 ความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตฯ จึงมีความจำเป็นต้องเพิ่มเติมเรื่องข้อกำหนดกรอบ
502 ความสามารถการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบ
503 วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2561 และการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง รวมถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับ
504 ใบอนุญาตฯ ระดับสามัญวิศวกร สำหรับวิศวกรที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการประกอบ
505 วิชาชีพหลายสาขาที่เกี่ยวข้องกัน (Multidisciplinary) ไว้ในร่างข้อบังคับนี้

506 อนึ่ง สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ ได้ขึ้นประชาสัมพันธบนเว็บไซต์สภาวิศวกรไว้ล่วงหน้า
507 เรียบร้อยแล้ว

508 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยสรุป
509 สาระสำคัญได้ดังนี้

510 นายอัครังค์ สมพฤกษ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 10238) มีข้อสังเกตว่าการใช้คำว่าการพัฒนา
511 ทักษะความรู้ความชำนาญไม่น่าจะถูกต้อง ควรใช้เป็นการพัฒนาเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาที่ตน
512 ได้รับอนุญาต และได้สอบถามถึงเหตุผลที่ต้องมีการขอใบอนุญาตข้ามสาขาซึ่งจะมีผลเสียต่อคนที่ได้รับ
513 ใบอนุญาตที่เป็นสาขาตรง ผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิ
514 วิศวกรที่ได้รับประโยชน์ในกรณีนี้มีจำนวนหลักร้อย แต่ผู้ที่เสียหายมีจำนวนหลักพันหรือหมื่น วิศวกรควรได้รับการ
515 การปรับปรุงและพัฒนามากกว่าการส่งเสริมให้ขึ้นมาถึงระดับนี้ เรื่องดังกล่าวนี้อาจส่งผลกระทบต่อในเรื่องความ
516 เชื่อมั่นของประชาชนเนื่องจากไม่ทราบว่าวิศวกรคนใดมาจากการประกอบวิชาชีพตรงสาขาหรือข้ามสาขา และ
517 ได้สอบถามถึงผู้ที่จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการอบรม CPD สมาชิกต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหรือเป็น
518 สวัสดิการที่สภาวิศวกรมอบให้อีกช่องทาง

519 รองศาสตราจารย์ สฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ อุปนายกสภาวิศวกรคนที่ 2 ได้ชี้แจงต่อที่
520 ประชุมว่า CPD ถูกกำหนดเป็นวิธีการที่เป็นมาตรฐานและเป็นข้อกำหนดในระดับสากลเพื่อให้วิศวกรมีการ
521 พัฒนาศักยภาพต่อเนื่องซึ่งมีมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งที่ผ่านมาสภาวิศวกรได้จัดกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพต่าง ๆ
522 โดยไม่ได้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากสมาชิก ขณะเดียวกันสภาวิศวกรได้เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาวิชาชีพได้หลาย
523 รูปแบบ ทั้งการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือการนำเสนอกการพัฒนาในรูปแบบอื่นที่
524 เกี่ยวข้องก็สามารถนำมาขอ CPD ได้ รวมถึงได้มีการเปิดกว้างให้องค์กรต้นสังกัดสามารถพัฒนาวิชาชีพของ
525 วิศวกรในองค์กรได้แม้จะไม่ได้เป็นองค์กรแม่ข่าย ประเด็นเหล่านี้เป็นการเปิดกว้างให้สังคมโดยรวมมีโอกาสใน
526 การพัฒนาวิชาชีพวิศวกรรมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามความต้องการของสังคมต่อไป สำหรับประเด็น
527 การสร้างกิจกรรมที่มีส่วนร่วมกับสมาคมวิชาชีพองค์กรอื่น ๆ นั้น สามารถนับเป็น CPD ได้ทั้งสิ้น เป็นการเปิด

528 โอกาสให้สมาชิกสภาวิศวกรสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในสังคม ซึ่งเป็นการสอดคล้องความต้องการ
529 ความรู้และเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับการพัฒนาวิชาชีพในปัจจุบัน ในส่วนของประเด็นเรื่องการข้ามสาขานั้น
530 เนื่องจากการพัฒนาวิชาชีพหรือการพัฒนาเทคโนโลยีในปัจจุบันมีระยะเวลาค่อนข้างสั้นทำให้ผู้สำเร็จการศึกษา
531 และผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมอาจไม่สามารถดำเนินการหรือพัฒนาวิชาชีพในสายงานของตนเองได้
532 จำเป็นต้องมีการพัฒนาวิชาชีพเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในองค์กรได้ เป็นการเปิดโอกาสให้วิศวกร
533 พัฒนาตนเองในสายงานที่มีความจำเป็น ซึ่งการพัฒนาวิชาชีพดังกล่าวอาจจะส่งผลกระทบต่อทำให้วิศวกรไม่ได้
534 เกี่ยวข้องเฉพาะสาขาตนเองเท่านั้น ดังนั้นวิศวกรจึงต้องปฏิบัติวิชาชีพตามมาตรฐานตามเทคโนโลยีที่มีการ
535 เปลี่ยนแปลงและตามภาระงานที่เป็นที่ต้องการขององค์กรต้นสังกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

536 นายสุธี ชี้อตรง (สมาชิกสามัญเลขที่ 20716) ได้เสนอความเห็นที่ CPD นำไปใช้ในการ
537 เลื่อนระดับใบอนุญาตฯ และการต่ออายุ APEC Engineering และ ACPE ปัจจุบันสภาวิศวกรผู้รับรอง CPD
538 ให้แก่สมาคมและสถาบันที่เป็นองค์กรแม่ข่ายโดยไม่รวมถึงบริษัทต่าง ๆ ซึ่งเครือข่ายที่ให้ CPD มีน้อยเกินไป
539 ควรเปิดกว้างให้วิศวกรที่มีความเชี่ยวชาญสามารถรับรองให้ CPD ได้ด้วย

540 นายทองคำ ปิยธีรวงศ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 26673) มีความเห็นว่าการพัฒนาวิชาชีพ
541 วิศวกรรมมีความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากแต่วิศวกรบางคนยังตามไม่ทัน เนื่องมาจากการพัฒนาอาชีพ
542 ในต่างประเทศซึ่งการให้ CPD ไม่ค่อยสอดคล้องกันทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาความรู้ด้านต่างประเทศ
543 รวมถึงกรณีเมื่อเกิดปัญหาภัยพิบัติต่างประเทศจะมีการปรับปรุงมาตรฐานให้ดีขึ้นหลังจากเกิดเหตุการณ์
544 ดังกล่าว แต่ของเราไม่มีการปรับปรุงเพิ่มเติม

545 จากนั้น ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออก
546 ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ.

547 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 429 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบจำนวน
548 227 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 50 คน และงดออกเสียงจำนวน 152 คน

549 **มติที่ประชุม** เห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
550 วิศวกรรมควบคุมระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง
551 ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุม

552 4.4.3 ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่ง
553 นายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรแทน
554 ตำแหน่งที่ว่างลง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

555 ประธานฯ มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษฐ์ แสง-ชูโต เลขานุการสภาวิศวกร
556 นำเสนอข้อมูลต่อที่ประชุม

557 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษฐ์ แสง-ชูโต ได้นำเสนอข้อมูลสรุปรายละเอียดร่างข้อบังคับ
558 สภาวิศวกร ว่าด้วยการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและอุปนายกสภาวิศวกร และ
559 การเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรแทนตำแหน่งที่ว่างลง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยประโยชน์ของร่าง
560 ข้อบังคับดังกล่าว คือ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาวิศวกรและ
561 อุปนายกสภาวิศวกร ในส่วนของการลงคะแนนและการนับคะแนนให้มีความเหมาะสมกว่าเดิม รวมถึงอาจ

596 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็น เมื่อไม่มีสมาชิก
597 แสดงความเห็น ประธานฯ จึงขอให้ที่ประชุมลงมติเห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการ
598 พัฒนาระบบวิชาชีพต่อเนื่อง พ.ศ.

599 ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 419 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบจำนวน
600 243 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 18 คน แลงงดออกเสียงจำนวน 158 คน

601 **มติที่ประชุม** 1. เห็นชอบร่างระเบียบคณะกรรมการสภาวิศวกร ว่าด้วยการพัฒนาระบบวิชาชีพต่อเนื่อง
602 พ.ศ.

603 2. เห็นชอบกรณีหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบดังกล่าวในครั้งต่อไปนั้น
604 ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรสามารถที่จะแก้ไขเพิ่มเติมและดำเนินการประกาศ
605 ในราชกิจจานุเบกษาได้โดยไม่ต้องเสนอเรื่องต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

606 4.5 การเสนอที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรเพื่อแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกร

607 เนื่องจากผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร ประจำปี
608 2562 เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2562 โดยเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2562 ประกอบด้วย นายสุวัฒน์
609 เขาว์ปรีชา พันจากตำแหน่งเนื่องจากเสียชีวิต เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2565 นายนพพร ลีปรีชานนท์ และ
610 นายบัณฑิต อัมพรศรีสุภาพ จะหมดวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ 9 เมษายน 2565 คณะกรรมการสภาวิศวกรจึง
611 ขอเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณากำหนดจำนวนผู้ตรวจสภาวิศวกรชุดใหม่ และเสนอชื่อผู้ที่จะดำรงตำแหน่งผู้ตรวจ
612 สภาวิศวกร ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 ซึ่งคุณสมบัติวาระการดำรงตำแหน่ง และการ
613 พันจากการดำรงตำแหน่งเป็นไปตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพัน
614 จากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจสภาวิศวกร พ.ศ. 2559 โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี (โดยให้มีผลตั้งแต
615 วันที่ 10 เมษายน 2565 เป็นต้นไป) ผู้ตรวจสภาวิศวกรซึ่งได้รับการแต่งตั้งจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกัน
616 ไม่ได้

617 เนื่องจากในวันนี้เป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงมีความจำเป็นต้องกำหนด
618 วิธีการเสนอแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกรเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ดังนี้

619 1. การกำหนดจำนวนผู้ตรวจสภาวิศวกร

620 เสนอที่ประชุมฯ กำหนดจำนวนผู้ตรวจสภาวิศวกร จำนวน 3 คน ซึ่งสอดคล้องกับจำนวน
621 เดิมของผู้ตรวจสภาวิศวกรที่ได้เคยแต่งตั้งมาก่อนหน้านี้แล้ว

622 2. การเสนอชื่อผู้ตรวจสภาวิศวกร

623 เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งได้อย่างเหมาะสมจึงขอ กำหนดจำนวนรายชื่อที่ได้รับ
624 การเสนอจำนวนไม่เกิน 6 คน โดยการเสนอชื่อจากสมาชิกที่มีความประสงค์จะเสนอชื่อผู้ที่อยู่ในห้องประชุม
625 ไม่เกิน 1 รายชื่อต่อคน และขอให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อติดต่อเจ้าหน้าที่โดยแสดงเครื่องหมายยกมือหรือทัก Chat
626 แจ้งชื่อ นามสกุล เลขที่สมาชิก และเบอร์โทรศัพท์ของท่าน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ประสานงานติดต่อกลับ ในกรณีที่
627 ผู้ถูกเสนอชื่อไม่มาแสดงตัวภายใน 3 นาที จะถือว่าสละสิทธิ์ ประธานจะสรุปจำนวนผู้ถูกเสนอชื่ออีกครั้งก่อนทำ
628 การลงมติแต่งตั้งต่อไป

629

630

3. วิธีลงมติแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกร

631

632

633

634

635

636

เมื่อได้รายชื่อครบทั้ง 6 คน ประธานจะขอเสียงรับรองจากที่ประชุมใหญ่ฯ และอนุญาตให้ผู้ที่ถูกเสนอรายชื่อแต่ละคนแสดงตัวตน ในกรณีผู้ถูกเสนอชื่อดังกล่าวมีผู้รับรองไม่ถึง 10 คน ให้รายชื่อของผู้นั้นเป็นอันตกไป สำหรับผู้ถูกเสนอชื่อที่มีผู้รับรองตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ประธานฯ จะเปิดโอกาสให้ผู้ถูกเสนอชื่อแนะนำตัวต่อที่ประชุมจนครบทุกคน โดยใช้เวลาย่านละไม่เกิน 2 นาที ก่อนที่จะลงมติเลือกผู้ตรวจสภาวิศวกร โดยระบบการลงมติเลือกผู้ตรวจสภาวิศวกร สมาชิกสามารถโหวตให้ผู้ถูกเสนอชื่อได้มากกว่า 1 ชื่อ โดยผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 3 อันดับแรกจะได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจสภาวิศวกร

637

ประธานฯ นำเสนอต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาดังนี้

638

1. กำหนดจำนวนผู้ตรวจสภาวิศวกรชุดใหม่

639

640

641

ประธานฯ เสนอที่ประชุมกำหนดจำนวนผู้ตรวจสภาวิศวกรจำนวน 3 คน ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนเดิมของผู้ตรวจสภาวิศวกรที่ได้เคยแต่งตั้งมาก่อนหน้านี้แล้ว ทั้งนี้ ประธานฯ ขอให้ที่ประชุมลงมติเห็นชอบกำหนดจำนวนผู้ตรวจสภาวิศวกร จำนวน 3 คน

642

643

ผลการลงมติ จากองค์ประชุมจำนวน 413 คน มีสมาชิกสามัญให้ความเห็นชอบจำนวน 247 คน ไม่เห็นชอบจำนวน 8 คน และงดออกเสียงจำนวน 158 คน

644

645

2. การเสนอชื่อผู้ที่จะดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสภาวิศวกร ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

646

647

648

649

650

651

ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่าเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งได้อย่างเหมาะสม จึงขอ กำหนดจำนวนรายชื่อที่ได้รับการเสนอจำนวนไม่เกิน 6 คน โดยการเสนอชื่อจากสมาชิกที่มีความประสงค์จะเสนอชื่อผู้ที่อยู่ในห้องประชุมไม่เกิน 1 รายชื่อต่อคน และขอให้ได้รับการเสนอชื่อติดต่อเจ้าหน้าที่ โดยแสดงเครื่องหมายยกมือหรือทัก Chat แจ้งชื่อ นามสกุล เลขที่สมาชิก และเบอร์โทรศัพท์ของท่าน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ประสานงานติดต่อกลับ ทั้งนี้ กรณีที่ผู้ถูกเสนอชื่อไม่มาแสดงตัวจะถือว่าสละสิทธิ์ ประธานฯ จะสรุปจำนวนผู้ถูกเสนอชื่ออีกครั้งก่อนทำการลงมติแต่งตั้งต่อไป

652

653

654

655

656

657

658

จากนั้นประธานฯ ขอให้สมาชิกในที่ประชุมเสนอรายชื่อผู้ตรวจสภาวิศวกรที่พร้อมทำหน้าที่ผู้ตรวจสภาวิศวกร และมีผู้รับรองรายชื่อ ซึ่งที่ประชุมเสนอรายชื่อจำนวน 5 คน ดังนี้

1. นายบัณฑิต อัมพรศรีสุภาพ มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า 10 คน
2. นายพรเทพ ธีบุญพงศ์ชัย มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า 10 คน
3. นายไกรวุฒิ เกียรติโกมล มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า 10 คน
4. นายสุธีร์ ชี้อตรง มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า 10 คน
5. นายธำรงค์ สมพฤกษ์ มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า 10 คน

659

660

661

662

663

ประธานฯ ได้แจ้งขอให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าวติดต่อเจ้าหน้าที่โดยแสดงเครื่องหมายยกมือหรือทัก chat แจ้งชื่อ นามสกุล และเลขที่สมาชิก เพื่อให้เจ้าหน้าที่ประสานงานติดต่อกลับ ซึ่งปรากฏว่า นายธำรงค์ สมพฤกษ์ มิได้แสดงตัวตนภายในเวลาที่กำหนด ประธานฯ จึงให้เจ้าหน้าที่พยายามติดต่อกลับนายธำรงค์อีกครั้ง แต่ไม่สามารถติดต่อได้ กรณีจึงถือว่านายธำรงค์ในฐานะผู้ถูกเสนอชื่อไม่มาแสดงตัวจึงเป็นการสละสิทธิ์ ประธานฯ จึงสรุปจำนวนผู้ถูกเสนอชื่อจำนวน 4 คน

664 จากนั้นประธานฯ ได้อนุญาตให้ผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อทั้ง 4 คน แนะนำตัวและประวัติ
665 การทำงานโดยสังเขปต่อที่ประชุมคนละ 2 นาที เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาคัดเลือกผู้ตรวจสภา
666 วิศวกร

667 **3. การลงมติแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกร ตามมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร**
668 **พ.ศ. 2542**

669 ประธานฯ แจ้งว่าการลงมติโดยการเปิดโหวต สมาชิกสามารถโหวตให้ผู้ถูกเสนอชื่อได้
670 มากกว่า 1 ชื่อ โดยผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 3 ลำดับแรกจะได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจสภาวิศวกร ต่อจากนั้น
671 ประธานฯ ขอให้สมาชิกลงมติโหวต โดยได้รับคะแนนดังนี้

672	1. นายบัณฑิต อัมพรศรีสุภาพ	จำนวน	199	เสียง
673	2. นายพรเทพ ธัญญพงศ์ชัย	จำนวน	171	เสียง
674	3. นายไกรวุฒิ เกียรติโกมล	จำนวน	169	เสียง
675	4. นายสุธีร์ ชี้อตรง	จำนวน	86	เสียง

676 ประธานฯ จึงสรุปว่า ผู้ตรวจสภาวิศวกรที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุม จำนวน 3 คน คือ

677	1. นายบัณฑิต อัมพรศรีสุภาพ	จำนวน	199	เสียง
678	2. นายพรเทพ ธัญญพงศ์ชัย	จำนวน	171	เสียง
679	3. นายไกรวุฒิ เกียรติโกมล	จำนวน	169	เสียง

680 ทั้งนี้ ที่ประชุมเห็นว่าผู้ตรวจสภาวิศวกรชุดเดิมจะหมดวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่
681 9 เมษายน 2565 ดังนั้น จึงเห็นควรให้ผู้ตรวจสภาวิศวกรที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่
682 10 เมษายน 2565 เป็นต้นไป

มติที่ประชุม เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งผู้ตรวจสภาวิศวกร จำนวน 3 คน คือ

1. นายบัณฑิต อัมพรศรีสุภาพ
2. นายพรเทพ ธัญญพงศ์ชัย
3. นายไกรวุฒิ เกียรติโกมล

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2565 เป็นต้นไป

683 **ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ**

684 ประธานฯ อนุญาตให้สมาชิกในที่ประชุมกล่าวอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือ
685 ข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสภาวิศวกร หรือการเสนอญัตติต่อที่ประชุม เพื่อ
686 พิจารณาในเรื่องใด ๆ โดยสรุปสาระสำคัญที่สมาชิกเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

687 นายกชนน สุภาตรี (สมาชิกสามัญเลขที่ 116980) ได้มีข้อเสนอแนะว่าขอให้สภาวิศวกร
688 พิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติวิศวกรและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญาตาม
689 มาตรา 29 ซึ่งในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายในงานวิศวกรรมขึ้นวิศวกรซึ่งเป็นพนักงานของบริษัท
690 ที่ทำหน้าที่เซ็นควบคุมงานต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านกฎหมายและค่าใช้จ่าย
691 ต่าง ๆ แต่นิติบุคคลที่เป็นนายจ้างไม่ต้องรับผิดชอบและไม่ค่อยใส่ใจดูแลเท่าที่ควร หากสภาวิศวกรสามารถ
692 ผลักดันการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวได้จะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกสภาวิศวกรทุกคนเป็นอย่างยิ่ง

693 ประธานฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่าจะขอรับเรื่องดังกล่าวไปพิจารณาต่อไป

694 นายสุพจน์ โล่ห์วัชรินทร์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 9062) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
695 คณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ 8 กรณีการกำหนดให้สมาชิกต้องกรอกเลขหลังบัตรประชาชน ซึ่งมีความ
696 กังวลเกี่ยวกับความปลอดภัย ทั้งนี้ ตนได้เคยตรวจสอบข้อมูลกับธนาคารที่ใช้บริการอยู่ได้รับทราบข้อมูลว่า
697 ข้อมูลเลขหลังบัตรประชาชนจะมีความเสี่ยงในเรื่องความปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางการเงินออนไลน์ จึง
698 ขอให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งพิจารณาตรวจสอบข้อมูลตามความเห็นของธนาคารดังกล่าว หากเกิด
699 ความเสียหายขึ้นมาจะกลายเป็นเรื่องใหญ่ได้

700 ประธานฯ มอบหมายให้ รองศาสตราจารย์ สฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ อุปนายก
701 สภาวิศวกร คนที่ 2 ชี้แจงในประเด็นดังกล่าว

702 รองศาสตราจารย์ สฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า กรณีการใช้เลขหลัง
703 บัตรประชาชนในการในการตรวจสอบตัวตนของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งนั้น ทางสภาวิศวกรได้นำเลขหลังบัตร
704 ประชาชนไปใช้ในการส่งข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น โดยทางสภาวิศวกร
705 ไม่ได้มีการเก็บตัวเลขหรือบันทึกข้อมูลแต่อย่างใด เมื่อกระบวนการตรวจสอบดำเนินการแล้วเสร็จจะไม่มี
706 บันทึกข้อมูลทั้งที่สภาวิศวกรและส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับการลงคะแนนเลือกตั้ง ขอให้สมาชิกทุกคนมั่นใจว่า
707 สภาวิศวกรจะเก็บรักษาความลับของสมาชิกทุกท่านอย่างเคร่งครัด

708 นายโกวิทย์ เอื้อศิริพันธ์ (สมาชิกสามัญเลขที่ 75352) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับรายงานเรื่อง
709 คลองไทยของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเนื้อหาข้างในมีรายงานการศึกษาเรื่องคลองไทยของสภาวิศวกรด้วย แต่ใน
710 Progress Report ของคณะกรรมการสภาวิศวกรไม่ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ จึงสอบถามว่า 1. สภาวิศวกรได้รับ
711 ทำการศึกษาเรื่องดังกล่าวหรือไม่ 2. โครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่มาก หากเอกชนรับทำจะ
712 ได้รับค่าจ้างดำเนินการสูงมาก สภาวิศวกรได้รับรู้รายได้ในส่วนนี้บ้างหรือไม่ 3. โครงการดังกล่าวเป็นงานขนาดใหญ่
713 ใหญ่ สภาวิศวกรได้ว่าจ้าง Outsource บริษัทใดในการดำเนินการ และจะมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่
714 4. สมาชิกจะสามารถขอดูรายงานฉบับจริงของการศึกษาดังกล่าวได้จากที่ใด

715 ประธานฯ มอบหมายให้ รองศาสตราจารย์ สฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ อุปนายก
716 สภาวิศวกร คนที่ 2 ชี้แจงในประเด็นดังกล่าว

717 รองศาสตราจารย์ สฤทธิเดช พัฒนเศรษฐพงษ์ ชี้แจงต่อที่ประชุมว่าเรื่องดังกล่าวเป็นการ
718 ดำเนินงานของคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรในการศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ของคลองไทย สภาวิศวกร
719 ได้มีผู้แทนสภาวิศวกรไปเข้าร่วมและให้คำปรึกษาผ่านกรรมการสภาวิศวกรตามบริบทของวัตถุประสงค์ของ
720 สภาวิศวกรในการให้คำปรึกษาส่วนราชการเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนและสังคม แต่ไม่ได้ดำเนินการในเรื่อง
721 ของการรับจ้างหรือรับเป็นที่ปรึกษา ในกรณีของการดำเนินการศึกษาและจัดทำรายงานนั้นทางสภาวิศวกร
722 ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการจึงไม่สามารถให้ข้อมูลดังกล่าวได้

723 จากนั้น ประธานฯ กล่าวในนามของคณะกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ 7 ขอขอบคุณ
724 สมาชิกสภาวิศวกรทุกท่านที่สละเวลาเข้าร่วมประชุมในวันนี้ ทุกเรื่องที่สมาชิกนำเสนอคณะกรรมการ
725 สภาวิศวกรจะนำไปพิจารณาและดำเนินการต่อไป รวมถึงขอให้สมาชิกติดตามการประชาสัมพันธ์ของสภา
726 วิศวกรเพื่อเข้าร่วมโครงการอบรมสัมมนาในการส่งเสริมวิชาชีพวิศวกรรมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
727 วิศวกรรมต่อไป และขอให้เลิกการประชุม โดยอาศัยอำนาจตามข้อ 14 ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการ
728 ประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. 2543

729	<u>เลิกประชุม</u>	เวลา 12.30 นาฬิกา	
730			
731		(นางสาวเทพิน เกษะศิริ)	(นายสรศักดิ์ เอี่ยมเลิศ)
732		ผู้จดยางงานการประชุม	ผู้ตรวจรายงานการประชุม
733			
734			(นางสาวกัญต์ณัฐฐา แซ่ไพเราะแห่)
735			ผู้ตรวจรายงานการประชุม
736			
737			
738			
739		(ผศ.พิศิษฐ์ แสง-ชูโต)	(รศ.ดร.ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์)
740		เลขาธิการสภาวิศวกร	นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

- ๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม
- ๓.๒ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการกำหนดเพิ่มเติม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕
- ๓.๓ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด
- ๓.๔ ระดับสามัญวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด ยกเว้นงานให้คำปรึกษาให้ทำได้เฉพาะการให้คำแนะนำ แต่ไม่สามารถให้การวินิจฉัยหรือการตรวจรับรองงาน
- ๓.๕ ระดับภาคีวิศวกร กำหนดเพิ่มเติมในส่วนงาน ประเภท และขนาดของงาน ตามที่ได้มีการเพิ่มเติมในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม
- ๓.๖ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๔ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๒) อาคารสาธารณะทุกขนาด</p> <p>(๓) คลังสินค้า ไฮโล ห้องเย็น หรืออุ้งฉางที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม</p>	<p>ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป โครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป อาคารที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือสิ่งรองรับอื่นตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป หรือองค์อาคารยื่นจากขอบนอกของที่รองรับตั้งแต่ ๒ เมตรขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๔) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูปหรือเจดีย์ที่มีความสูงตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๕) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๖) ทำเทียบเรือหรืออุ้เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๗) ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จทุกชนิดที่มีความยาวตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป</p>	<p>ควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา ได้ เฉพาะงานวางโครงการงานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกใช้ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา</p>	<p>(๒) อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารทุกขนาด</p> <p>(๓) อาคารตามประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยเรื่องการรับน้ำหนักความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว</p> <p>(๔) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๑๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งอยู่บนพื้นที่เชิงลาดที่มีความลาดตั้งแต่ ๓๕ องศาขึ้นไป</p> <p>(๕) คลังสินค้า ไชโล ห้องเย็น ยุงฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้า ที่มี</p>	<p>งานทุกประเภทและทุกขนาด ยกเว้นงานให้คำปรึกษา ทำได้เฉพาะการให้คำแนะนำ แต่ไม่สามารถให้การวินิจฉัยหรือการตรวจรับรองงาน</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๘) เสาเข็มคอนกรีตที่มีความ ยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับ น้ำหนักบรรทุกทุกปลอดภัยตั้งแต่ ๓ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๙) งานเสริมความมั่นคงของฐาน รากทุกขนาด</p> <p>(๑๐) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่ มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๑) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับ เสาที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตร หรือ คานที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๒) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้าง ชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกัน น้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือ ไม่เกิน ๑๕ เมตร</p>	<p>ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p><u>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</u></p> <p>(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้น ใดชั้นหนึ่งมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มี ช่วงคานยาว ทุกขนาด</p> <p>(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือยุ้งฉางที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ค) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็น หอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ที่มีความสูง ไม่เกิน ๑๕ เมตร</p>	<p>ความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป</p> <p>(๖) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่มี ส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นอัฒจันทร์สูง จากระดับฐานหรือพื้นดินที่ก่อสร้าง ตั้งแต่ ๒.๕๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๗) ท่าเทียบเรือหรืออู่เรือสำหรับ เรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๘) เขื่อน ฝาย หรืออาคาร ชลประทานประเภทบังคับน้ำ ที่มี ความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๙) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อ ระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำ ที่มี</p>	<p>(ก) อาคารที่มีความสูง ไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของ อาคารแต่ละชั้นมีความสูง ไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาว ทุกขนาด ทั้งนี้ อาคารหรือโครงสร้าง ของอาคารหรือองค์อาคารต้องไม่เข้า ข่ายเป็นอาคารสาธารณะ</p> <p>(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น ยุ้งฉาง หรือศูนย์กระจาย สินค้าที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ค) เขื่อน ฝาย หรืออาคาร ชลประทานประเภทบังคับน้ำ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>ความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตร ขึ้นไป (๑๓) โครงสร้างของระบบขนส่ง สาธารณะ ทางรถสาธารณะ หรือ ทางวิ่งสนามบินทุกขนาด (๑๔) ทางรถไฟ ทางรถราง สาธารณะทางหลวง ทางสาธารณะ หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด (๑๕) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อ ระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มี ความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์ เมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหล ของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อ วินาทีขึ้นไป</p>	<p>(ง) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราว ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร (จ) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับ เสาที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรือ คานที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด (ฉ) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มี ความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร (ช) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อ ระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มี ความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมี ความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร หรือที่มีอัตราการไหล</p>	<p>เส้นผ่านศูนย์กลางภายในตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป หรือที่มี พื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตาราง เมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหล ของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อ วินาทีขึ้นไป (๑๐) ระบบชลประทานหรือระบบ ระบายน้ำที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ ต่อโครงการขึ้นไป (๑๑) งานวางแผนและกำหนด ระดับของทางขนส่งในระบบราง ทางรถสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณะ หรือทางวิ่ง ทางขับ หรือลานจอดของสนามบิน ทุกขนาด</p>	<p>(ง) ท่อระบายน้ำ หรือช่อง ระบายน้ำ ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ภายในไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือที่มี พื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒ ตารางเมตร (จ) ระบบชลประทานหรือ ระบบระบายน้ำ ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ (ฉ) โครงสร้างที่มีลักษณะ เป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอถังน้ำ หอกระเช้าไฟฟ้า อนุสาวรีย์ พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูง ไม่เกิน ๑๕ เมตร (ช) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๑๖) โครงสร้างที่มีการกักของ ไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มี ความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๗) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มี เส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตร ขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีโครงสร้าง รองรับ หรือมีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๘) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ ชลประทานตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ต่อ โครงการขึ้นไป</p>	<p>ของน้ำไม่เกิน ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อ วินาที</p> <p>(ข) โครงสร้างที่มีการกักของ ไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มี ความจุไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ฅ) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือพื้นที่หน้าตัด ไม่เกิน ๒.๐๐ ตารางเมตร และมี โครงสร้างรองรับ</p> <p>(ฉ) ระบบชลประทานที่มี พื้นที่ชลประทานไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ ต่อโครงการ</p>	<p>(๑๒) งานเสริมความมั่นคง แข็งแรงของโครงสร้างหรือฐานราก ทุกขนาด</p> <p>(๑๓) งานยกหรือเคลื่อนย้าย อาคารทุกประเภทที่มีน้ำหนักรวม ของอาคารตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๕๐ ตาราง เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๔) งานต่อเติม รื้อถอน หรือ ตัดแปลงอาคารทุกประเภท ที่ทำให้ สัดส่วนของอาคารผิดไปจากแบบ แปลนหรือรายการประกอบแบบที่ ได้รับอนุญาตเกินร้อยละห้าของพื้นที่ อาคารนั้นหรือเป็นการเพิ่มน้ำหนัก</p>	<p>หรือคลองส่งน้ำ ที่มีความสูงหรือ ความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร</p> <p>(ข) โครงสร้างเก็บกักของ ไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ที่มีความจุ ไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ฅ) นั่งร้านหรือค้ำยัน ชั่วคราว ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร</p> <p>(ฉ) แบบหล่อคอนกรีต และโครงสร้างรองรับแบบหล่อ คอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือ กำแพง ที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร</p> <p>(ฎ) กรณีตาม (ก) (ข) (ค) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ฅ) ที่เข้าข่าย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๑๙) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไปหรือป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตารางเมตรขึ้นไปที่ตั้งอยู่บนหลังคา าดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร</p> <p>(๒๐) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๒๑) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตร</p>	<p>ให้แก่โครงสร้างของอาคารส่วนหนึ่งส่วนใดเกินร้อยละสิบ</p> <p>(๑๕) งานขุดดินที่มีความลึกจากระดับพื้นดินมากกว่า ๓ เมตร หรือพื้นที่ปากบ่อดินมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๑๖) งานถมดินที่มีพื้นที่ของเนินดินติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันมากกว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร และมีความสูงของเนินดินตั้งแต่ ๒ เมตร นับจากระดับที่ดินต่างเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง</p> <p>(๑๗) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็น หอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอถังน้ำ หอกระเช้าไฟฟ้า อนุสาวรีย์</p>	<p>ต้องออกแบบและคำนวณตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ต้องผ่านการเรียนการสอนหรือการอบรมว่าด้วยการออกแบบอาคารต้านทานแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น</p>	

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>ขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป</p>		<p>พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูง ตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๘) โครงสร้างสำหรับใช้ในการ รับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งระบบ โทรคมนาคมหรือเสาไฟฟ้า ที่มีความ สูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนัก ตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป</p> <p>(๑๙) โครงสร้างสะพานทุก ประเภทที่มีระยะห่างระหว่าง ศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใด ช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๒๐) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดินคันดินป้องกันน้ำ</p>	<p>(ข) อาคารสาธารณะตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น</p> <p>(ค) อาคารต้านแรงไหว สะเทือนจากแผ่นดินไหวตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น</p> <p>(ง) อาคารที่มีพื้นที่รวมกัน ไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร ซึ่งอยู่บน พื้นที่ เชิงลาดที่มีความลาด ไม่เกิน ๓๕ องศา</p> <p>(จ) คลังสินค้า ยุ้งฉาง หรือ ศูนย์กระจายสินค้าทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ไชโลหรือห้องเย็นที่มี พื้นที่ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>คลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มี ความสูงหรือความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป (๒๑) โครงสร้างสำหรับทางขนส่ง ในระบบราง ทางรถสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณะ ทางวิ่ง ทางขับ หรือลานจอดของสนามบิน ทุกขนาด (๒๒) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือ สระว่ายน้ำที่มีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป (๒๓) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา พื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับ น้ำหนัก ประกอบด้วยคอนกรีตหล่อ</p>	<p>(ซ) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่ เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร หรือสูงไม่ เกิน ๑๒ เมตร จากระดับฐานหรือ พื้นดิน (ช) ท่าเทียบเรือ หรืออู่เรือ สำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๕๐ เมตริกตัน (ฌ) เชื้อน ฝาย หรืออาคาร ชลประทานประเภทบังคับน้ำ ทุก ขนาด (ญ) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำหรือช่องระบายน้ำ ทุกขนาด (ฎ) ระบบชลประทานหรือ ระบบระบายน้ำ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>สำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อ สำเร็จทุกขนาด</p> <p>(๒๔) โครงสร้างรองรับท่อที่มีเส้น ผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๓๐ เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดของทุกท่อ รวมกันตั้งแต่ ๐.๑๐ ตารางเมตร ขึ้นไป</p> <p>(๒๕) โครงสร้างรองรับหรือติดตั้ง เครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้โดยมี ความเร็วตั้งแต่ ๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ขึ้นไป หรือมีความสูงจากระดับพื้น ที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่ สูงสุดที่ผู้เล่นเครื่องเล่นขึ้นไปเล่น ตั้งแต่ ๒.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีส่วน</p>	<p>(ฎ) ทางสาธารณะทุกขนาด (ฐ) โครงสร้างที่มีลักษณะ เป็นหอบล่องที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือ ศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูง ไม่เกิน ๒๓ เมตร</p> <p>(ฑ) โครงสร้างสำหรับใช้ใน การรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่ง ระบบโทรคมนาคมหรือเสาไฟฟ้า ที่มีความสูงจากระดับฐานของ โครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร</p> <p>(ฒ) โครงสร้างสะพาน ทุกประเภทที่มีระยะห่างระหว่าง ศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใด ช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>ที่ต้องใช้น้ำมีความลึกของระดับน้ำ ตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๒๖) โครงสร้างของบันจันทสูง หรือเดอริกเครน ทุกขนาด</p> <p>(๒๗) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับ ติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป และมีความสูงจาก พื้นดินตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป หรือ ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือ ตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตาราง เมตรขึ้นไป ที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา ลาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับ ส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร</p> <p>(๒๘) เสาเข็มที่มีความยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับน้ำหนัก</p>	<p>(ณ) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ คลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร</p> <p>(ด) โครงสร้างเก็บกักของ ไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ทุกขนาด</p> <p>(ต) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา แผ่นพื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับน้ำหนัก ประกอบด้วย คอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัด แรงหล่อสำเร็จ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>บรรทุกปลอดภัยตั้งแต่ ๓ เมตรกตัน ขึ้นไป (๒๙) นั่งร้านหรือค้ำยัน ที่มีความ สูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป (๓๐) แบบหล่อคอนกรีตและ โครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีต สำหรับ (ก) เสา ผนัง หรือกำแพง ที่มี ความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป (ข) คานหรือแผ่นพื้น ที่มี ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือ สิ่งรองรับอื่นตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป (ค) ฐานรองรับน้ำหนักที่มี ความสูงตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป</p>	<p>(ง) โครงสร้างรองรับท่อที่ มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๐.๓๐ เมตรหรือพื้นที่หน้าตัดของทุกท่อ รวมกันไม่เกิน ๐.๑๐ ตารางเมตร (ท) โครงสร้างรองรับหรือ ติดตั้งเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้ โดยมี ความเร็วไม่เกิน ๖ กิโลเมตรต่อ ชั่วโมง หรือมีความสูงจากระดับพื้น ที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่ สูงสุดที่ผู้เล่นขึ้นไปเล่นไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีส่วนที่ต้องใช้น้ำมีความ ลึกของระดับน้ำไม่เกิน ๐.๘๐ เมตร (ธ) โครงสร้างของบันจัน หอสูงหรือเดอริกเครนสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร จากระดับฐานที่ตั้ง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>(น) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้น สำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจาก พื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้ง ป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกัน สาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่ง ของอาคาร</p> <p>(บ) งานผลิตเสาเข็ม คอนกรีตทุกขนาด</p> <p>(ป) นั่งร้านหรือค้ำยัน ชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร</p> <p>(ผ) แบบหล่อคอนกรีตและ โครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีต สำหรับเสา ผนังหรือกำแพง มีความ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>สูงไม่เกิน ๕ เมตร สำหรับคานหรือ แผ่นพื้นมีช่วงยาวไม่เกิน ๘ เมตร (๓) งานพิจารณา ตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ทุกประเภทและทุกขนาด ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคี วิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรม โยธา ได้ตามงาน ประเภทและขนาด ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัย ชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>แต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการ สภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำ วินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภา วิศวกรให้เป็นที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพ วิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและ เงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกิน สามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมโยธา
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด ยกเว้นงานให้คำปรึกษา ทำได้เฉพาะการให้คำแนะนำ แต่ไม่สามารถให้การวินิจฉัย หรือการตรวจรับรองงาน

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารแต่ละชั้นมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด ทั้งนี้ อาคารหรือโครงสร้างของอาคารหรือองค์อาคารต้องไม่เข้าข่ายเป็นอาคารสาธารณะ

(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น ยุ้งฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้าที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

- (ค) เชื้อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร
- (ง) ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำ ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายในไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒ ตารางเมตร
- (จ) ระบบชลประทานหรือระบบระบายน้ำ ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ
- (ฉ) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอถังน้ำ หอกระเช้าไฟฟ้า อนุสาวรีย์ พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร
- (ช) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร
- (ซ) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมันหรือสระเวย์น้ำ ที่มีความสูงไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร
- (ฌ) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราว ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร
- (ญ) แบบหล่อคอนกรีตและโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือกำแพง ที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร
- (ฎ) กรณีตาม (ก) (ข) (ค) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ฌ) ที่เข้าข่ายต้องออกแบบและคำนวณตามกฎกระทรวงว่าด้วยการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ต้องผ่านการเรียนการสอนหรือการอบรมว่าด้วยการออกแบบอาคารต้านทานแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว
- (๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต
- (ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
- (ข) อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
- (ค) อาคารต้านแรงไหวสะเทือนจากแผ่นดินไหวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
- (ง) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร ซึ่งอยู่บนพื้นที่เชิงลาดที่มีความลาดไม่เกิน ๓๕ องศา
- (จ) คลังสินค้า ยุ้งฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้าทุกขนาด
- (ฉ) ไซโลหรือห้องเย็นที่มีพื้นที่ทุกขนาด
- (ช) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร หรือสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร จากระดับฐานหรือพื้นดิน
- (ซ) ท่าเทียบเรือ หรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๕๐ เมตริกตัน
- (ฌ) เชื้อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ทุกขนาด
- (ญ) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำหรือช่องระบายน้ำ ทุกขนาด
- (ฎ) ระบบชลประทานหรือระบบระบายน้ำ ทุกขนาด
- (ฏ) ทางสาธารณะทุกขนาด

(ฐ) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอบล่องที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร

(ฑ) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งระบบโทรคมนาคม หรือเสาไฟฟ้า ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร

(ฒ) โครงสร้างสะพานทุกประเภทที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร

(ณ) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดิน ป้องกันน้ำ คลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ด) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ทุกขนาด

(ต) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา แผ่นพื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับน้ำหนัก ประกอบด้วยคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จ ทุกขนาด

(ถ) โครงสร้างรองรับท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๐.๓๐ เมตรหรือพื้นที่หน้าตัดของทุกท่อรวมกันไม่เกิน ๐.๑๐ ตารางเมตร

(ท) โครงสร้างรองรับหรือติดตั้งเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้ โดยมีความเร็วไม่เกิน ๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมง หรือมีความสูงจากระดับพื้นที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่สูงสุดที่ผู้เล่นขึ้นไปเล่นไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีส่วนที่ต้องใช้น้ำมีความลึกของระดับน้ำไม่เกิน ๐.๘๐ เมตร

(ธ) โครงสร้างของปั้นจั่นหอสถูบหรือเดอริกเครนสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร จากระดับฐานที่ตั้ง

(น) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(บ) งานผลิตเสาเข็มคอนกรีตทุกขนาด

(ป) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร

(ผ) แบบหล่อคอนกรีตและโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือกำแพง มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร สำหรับคานหรือแผ่นพื้นมีช่วงยาวไม่เกิน ๘ เมตร

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา ได้ตามงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและ เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความ ปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุง งาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้ง กฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้าน วิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกำหนดสาขา วิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อ พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายกำหนดสาขา วิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (งานเหมืองแร่ /งานโลหการ) ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับ ภาควิศวกร และระดับภาควิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบ วิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขา วิศวกรรมเหมืองแร่ (งานเหมืองแร่/งานโลหการ) ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการ แก้ไขเพิ่มเติมในงานเหมืองแร่/งานโลหการ ให้แก่ผู้ได้รับ ใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาควิศวกร ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และ กฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาควิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (งานเหมืองแร่/งานโลหการ) ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๕ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานเหมืองแร่ ได้แก่</p> <p>(ก) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ข) การทำเหมืองใต้ดินทุกขนาด</p> <p>(ค) การเจาะอุโมงค์ในเหมืองหรือปล่องหรือโพรงในหินทุกขนาด</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p>	<p>ข้อ ๗ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานเหมืองแร่ ได้แก่</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ทุกขนาด</p> <p>(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดทุกขนาด</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>(ง) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตุดิบเปิดทุกขนาด</p> <p>(จ) การไม่ บด หรือย่อยแร่ และหินที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ฉ) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(ช) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ซ) การประเมินผลและวิเคราะห์มูลค่าของแหล่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(๒) งานโลหะการ ได้แก่</p>	<p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานวางแผนโครงการ งานออกแบบและคำนวณงานควบคุมการสร้างหรือการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p>	<p>(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักรทุกขนาด</p> <p>(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p>	<p>สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>(ก) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(ข) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๗,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มี</p>	<p>(๒) การทำเหมืองใต้ดินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๓) การเจาะอุโมงค์ในเหมืองหรือปล่องหรือโพรงในหินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตรหรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๔) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๓,๕๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p>	<p>(ช) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานโลหการ ได้แก่</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรมด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรมที่มีการใช้สารเคมีอันตราย</p> <p>(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกขนาด</p>	<p>หรือประเภทที่ ๒ หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัตถุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่</p> <p>(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธี แต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>กำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(จ) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแตงผิวหรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>(๕) การไม่ บด หรือย่อยแร่และหินทุกขนาด</p> <p>(๖) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(๗) การแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้าง</p>	<p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมทุกขนาด</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะโลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่วสังกะสีโลหะวัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย</p> <p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูป</p>	<p>(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p><u>หรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก และขนาดดังนี้</u></p> <p>(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๒) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๓) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๒๐๐ กิโลวัตต์</p>	<p>ด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงาน ตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะ ด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิวหรือการเคลือบผิว โลหะ ที่ใช้คนงานตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป</p> <p>(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อนของโลหะ และการป้องกันความเสียหายด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม</p>	<p>การสร้างหรือการผลิตงานพิจารณา ตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้า รวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตาราง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>(๔) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๕) การโม่ บด หรือย่อยแร่และหิน ที่ใช้กำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (งานเหมืองแร่)</u></p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมือง</p>		<p>เมตร หรือกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัตถุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่</p> <p>(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>แร่ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานโลหะการ)</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานโลหะการ)</p>		<p>(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีต่างแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะ การระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุม การสร้าง หรือ การผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(๑) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด</p>		<p>ระดับภาคีวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงาน งานควบคุมการสร้าง และการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวกตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานควบคุมการสร้างและการผลิต</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>(๒) การแต่งแร่ทุกขนาด (๓) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี (๔) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๙ (๓)</p>		<p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ (ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด (ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>(๕) การหลอม การหล่อ การแปรรูปการปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิวหรือการชุบเคลือบ โลหะ สำหรับ งานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหกสิบล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร (งานโลหะการ)</p> <p>ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ</p>		<p>ของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้า รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า</p> <p>(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p><u>ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวกตามประเภทและขนาดดังนี้</u></p> <p>(๑) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๒) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๓) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มี</p>		<p>อุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๒) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>กำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดินและไม่รวมมูลค่าของข้อ ๑๐ (๒)</p> <p>(๔) การหลอม การหล่อ การแปรรูปการปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิวหรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (งานโลหะการ)</p>		<p>(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้า รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่างๆที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า</p> <p>(๓) งานอำนวยการใช้</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะ การ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะ การ ได้ตามงาน ประเภท และขนาด ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>		<p>ระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด</p> <p>(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้า รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่างๆที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า</p> <p>(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ภายหลังจากการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>(งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>เหมืองแร่ งานเหมืองแร่ได้ตามงานประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p><u>ระดับวุฒิวิศวกร (งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p><u>ระดับสามัญวิศวกร (งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตรายทุกประเภท และทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม เหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรม เหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้น รูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วย กระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูป ด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงาน ไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะ ด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความ ร้อน การตกแตงผิวหรือการเคลือบ ผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ช) การวิเคราะห์สมบัติทาง กายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบ แบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะ ของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุม การสร้างและการผลิตงานพิจารณา ตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีตั้งแต่แรกและกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทาง โลหกรรม ที่มีการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม เหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรม เหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิต ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้น รูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วย กระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูป ด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงาน ไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะ ด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความ ร้อน การตกแตงผิวหรือการเคลือบ ผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ช) การวิเคราะห์สมบัติทาง กายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>แบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกร (งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(๑) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตรายทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้น</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>รูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงานไม่เกิน ๕๐ คน</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะ ด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๑๐๐ คน</p> <p>(ข) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมของเหล็กหล่อ เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำถึงปานกลาง และเหล็กกล้าไร้สนิม ยกเว้นเหล็กกล้าไร้สนิมชนิด Super-Austenitic กับ Duplex</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</u> <u>(งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ตามงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาเหมืองแร่
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่
.....และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
งานเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่
ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
งานเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่
ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุด
ของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่
ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิด
ในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัสดุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัสดุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด

(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด

(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัสดุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัสดุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด

(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด

(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงาน งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวกตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานควบคุมการสร้างและการผลิต

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(๒) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(๓) งานอำนวยความสะดวก

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ได้ตาม งาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจากภาค คริวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมี อันตราย ทุกประเภท และทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว โลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรม วิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้ สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิวหรือการ เคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่ง ลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและ การป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และภาคของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทาง โลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และภาคของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงานไม่เกิน ๕๐ คน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแตงผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๑๐๐ คน

(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะ และการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมของเหล็กหล่อ เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำถึงปานกลาง และเหล็กกล้าไร้สนิม ยกเว้นเหล็กกล้าไร้สนิมชนิด Super-Austenitic กับ Duplex

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ตามงานประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษาและงานพิจารณาตรวจสอบตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ</p> <p>(๓) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์รวมกันขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา</p>	<p>ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษาตาม (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ</p> <p>(๓) เครื่องจักรกล กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) มีขนาดกำลังตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตาราง เมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มี ผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรม ที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้าน บาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่า ตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้น ไป หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อ ปีขึ้นไปหรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานใน อาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร</p>	<p>วิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้ <u>(๑) งานวางโครงการทุกประเภท และทุกขนาด</u> <u>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</u> (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีขนาดความดัน ไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือ ภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการ</p>	<p>๓) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตาราง เมตรขึ้นไป ๔) ใช้งานในอาคารที่ สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่ สองร้อยคนขึ้นไป (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้ ๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้าน บาทต่อโครงการขึ้นไป ๒) ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป ๓) มีอัตราการความร้อนตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป</p>	<p>ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้ (๑) งานวางโครงการ ทุกประเภท และทุกขนาด (๒) งานออกแบบและคำนวณ (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรืออัตราการ ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง (ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่า</p>	<p>ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาดเว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตราย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p>	<p>๔) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>๕) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>อันตรายเป็นกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๘๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ</p> <p>๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบ</p>	<p>(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการ</p>	<p>๓) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรม กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>๓) มีอัตราการความร้อนตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๔) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>๕) ใช้งานในอาคารที่</p>	<p>๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ในระบบที่มีขนาดทำคามเย็นหรือความร้อนไม่เกิน ๙,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัย ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๓) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง ขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมทุกขนาด</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาด ตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำ ความเย็นตั้งแต่ ๔๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป</p>	<p>ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาด ทำความเย็น ไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ ต่อเครื่อง</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสาร มีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความ เย็นทั่วไป</p>	<p>สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่ สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศหรือ เครื่องทำความเย็นหรือความร้อน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) มีขนาดทำความเย็นหรือ ความร้อนตั้งแต่ ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อ โครงการขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณี หนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p>	<p>(ข) การจัดการพลังงาน ทำได้ ทุกขนาด</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลัง ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความ ดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาส กาลขึ้นไป หรือสุญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา</p> <p>(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยที่มีพื้นที่ ป้องกันอัคคีภัย ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต</p> <p>(ค) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง ขึ้นไป</p>	<p>(จ) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(๔) <u>งานพิจารณาตรวจสอบ</u> <u>ทุกประเภทและทุกขนาด</u></p> <p>(๕) <u>งานอำนวยความสะดวก</u></p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ ต่อระบบ</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือ เตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน</p>	<p>๒) มีขนาดกำลังของไหล ตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๓) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>๔) ใช้งานในอาคารที่ สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่ สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบ ป้องกันอัคคีภัย กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ สามล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>หรือปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์ เมตรต่อถัง</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาด อัตราความร้อนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำ ความร้อน ที่มีลักษณะ</p> <p>๑) การสร้างหรือการผลิต หรือการซ่อมหรือการดัดแปลงที่มี ขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อน ไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>๒) การติดตั้งหรือการรื้อ ถอนหรือการเคลื่อนย้ายทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป</p> <p>(ค) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p>	<p>๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อระบบ</p> <p>(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลและมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ง) เครื่องปรับภาวะอากาศหรือเครื่องทำความเย็น ทุกขนาด</p> <p>(จ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p>	<p>(ช) การจัดการพลังงาน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(๓) งานออกแบบและคำนวณกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นทุกขนาด</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด</p>	<p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทำได้ทุกประเภทและทุกขนาดตาม (๒)</p> <p>(๓) (๔) และ (๖)</p> <p>(๕) งานอำนวยความสะดวก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>กาลขึ้นไป หรือสูญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา</p> <p>(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๕) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป</p>	<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการหรือที่มีขนาดระบบรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร</p>	<p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราการร้อนตั้งแต่ ๔๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีการออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนตั้งแต่ ๒๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>๒) มีการออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนตั้งแต่ ๗๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>(ก) ระบบเครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือในระบบที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้อ อัดก๊าซที่มีขนาดความดันตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป และมี ปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป</p> <p>(ง) เครื่องปรับอากาศอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาด ตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาส กาลต่อระบบขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกัน</p>	<p>ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ ไม่เกินห้าร้อยคน</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือโอ ย่งอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล ้านบาทต่อโครงการหรือเครื่อง กำเนิดไอน้ำหรือโอย่งอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อน ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือ เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือโอย่งอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคาร ที่มี พื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งาน</p>	<p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณี หนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจของไหล ในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีสุญญากาศเกจต่ำกว่า ลบ ๕๐ กิโลปาสกาล</p> <p>(ซ) ระบบดับเพลิงหรือระบบ ป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(ช) การจัดการพลังงาน กรณี ใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>(ง) เตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาด อัตราความร้อนไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อน รวมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือความ ร้อนทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน เกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุ อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้ หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>อัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป</p>	<p>ในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ห้าร้อยคน</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่า ไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบ ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้ งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ห้าร้อยคน</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่า ไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบไม่เกิน ๕๐๐</p>	<p>๒) มีการใช้พลังงานความ ร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี ขึ้นไป</p> <p>(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง ขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีอัตราการผลิตไอน้ำ หรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัม ต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป</p>	<p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(ข) การจัดการพลังงาน ทำได้ ทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม เครื่องกล ระดับภาคี วิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้ เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่า ไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๕๐๐</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มี พื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้า ร้อยคน</p> <p>(จ) การจัดการพลังงานที่มี ขนาดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือ ใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูล ต่อปี</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบ พิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่</p>	<p>(ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใด กรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อหน่วยขึ้นไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาด อัตราความร้อนตั้งแต่ ๔๐๐ กิโลวัตต์ ขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือ ความร้อนที่มีขนาดทำความเย็นหรือ ความร้อนตั้งแต่ ๗๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่องขึ้นไป หรือรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มี พื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือโอ ย่งอื่นที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้าน บาทต่อโครงการ หรือที่ใช้ความร้อน ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือ ที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยใน อาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอย พื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีมูลค่า ไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร (๒) งานออกแบบและคำนวณ (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำอย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดัน ปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p>	<p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้ ๑) มีความดันเกจของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป ๒) มีสุญญากาศเกจต่ำกว่าลบ ๕๐ กิโลปาสกาล (ช) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป (๕) งานพิจารณาตรวจสอบ (ก) ตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) ทุกประเภทและทุกขนาด</p>	<p>หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีอัตราการความร้อนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้าน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p>	<p>(ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสารได้ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงในยานพาหนะทุกขนาด</p> <p>(๖) งานอำนวยการใช้</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบหรือที่มีขนาดกำลัง ๒๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำอย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p>	<p>บาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังของไหล ของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(จ) การจัดการพลังงานขนาด ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ ความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูล ต่อปี</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิง และ ป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิง แบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้า ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๓) <u>งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</u></p>	<p>๒) มีอัตราการผลิตไอน้ำ หรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใด กรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อหน่วยขึ้นไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาด อัตราความร้อนตั้งแต่ ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตาขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือความ ร้อนที่มีขนาดทำความเย็นหรือความ</p>	<p>งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบ พิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม สำหรับดับเพลิง ที่มีมูลค่ารวมกันไม่ เกิน ๑๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ข) การจัดการพลังงานที่มี ขนาดไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อ โครงการหรือใช้ความร้อนไม่เกิน๔๐ ล้านเมกะจูล ต่อปีต่อโครงการ</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือภาชนะรับ แรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์ เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำ หรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำ ความเย็นไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p>	<p>ร้อนรวมกันตั้งแต่ ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ ขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณี หนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจของไหลใน ท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีสุญญากาศต่ำกว่า ลบ ๕๐ กิโลปาสกาล</p> <p>(ช) ระบบดับเพลิงหรือระบบ ป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(ซ) การจัดการพลังงาน กรณี ใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p>	<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง เว้นแต่เครื่องจักรกลสำหรับลิฟต์หรือ บันไดเลื่อนหรือปั้นจั่นขนาดกำลัง ไม่เกิน ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรืออัตราการ ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มี ความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง เว้นแต่ที่มี สารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตาม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสาร มีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำ ความเย็นทั่วไป</p> <p>(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยทุกขนาด</p> <p><u>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ</u></p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p>	<p>๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) มีการใช้พลังงานความ ร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี ขึ้นไป</p>	<p>กฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุ อันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มี ขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ อากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือ เครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ</p> <p>๑) การออกแบบเพื่อ สร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำ ความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยทุกขนาด <u>(๕) งานอำนวยความสะดวก</u> (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ ระบบ (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ ระบบ</p>		<p>๒) การออกแบบเพื่อ ประกอบเป็น ระบบ (System Design) ที่มีขนาดทำความเย็น ไม่เกิน ๓๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ ๑) ที่มีความดันเก จของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโล ปาสกาล หรือ ๒) สุญญากาศเกจไม่ ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุ อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้มิให้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัด ก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลและมีปริมาตร ไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ง) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำ ความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ ระบบ</p> <p>(จ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ ที่มีความดัน ของไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสาร มีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้</p>		<p>หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบ ดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือโฟม เป็นต้น ที่มูลค่ารวมกันไม่ เกิน ๗.๕ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มี พื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ซ) การจัดการพลังงาน ขนาด ไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์ หรือใช้ พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเม กะจูลต่อปี</p> <p>(ฅ) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>มิให้หมายความรวมถึงสารทำความ เย็นทั่วไป (ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยทุกขนาด ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคี วิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ ระบุไว้ใน ใบอนุญาต</p>		<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไอลักษณะอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มี ความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาส กาล หรือที่มีปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มี ขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำ ความร้อนที่มีขนาดทำความเย็นหรือ ทำความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ ต่อเครื่อง หรือรวมไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ เว้นแต่สารทำความเย็นเป็น สารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุ อันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ</p> <p>๑) ที่มีความดันเกจของ ไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาส กาลต่อระบบ หรือ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>๒) สูญญากาศเกจ ไม่ต่ำกว่า กว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของ ไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตราย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป เว้นแต่ ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุ อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้ หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิง และ ป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสาร ได้ทุกขนาด (ค) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงใน ยานพาหนะทุกขนาด (๕) งานอำนวยการใช้ (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังรวมไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ ระบบ (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒ , ๐ ๐ ๐ กิ โล ปา ส ก า ล</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอ อย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม ต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือที่มีขนาดรวม ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความ ความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาส กาล หรือมีปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มี ขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อน รวมไม่เกิน ๖,๐๐๐ กิโลวัตต์ (จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>ความเย็นหรือทำความร้อนของ ระบบไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ (ข) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ ๑) ที่มีความดันเกจของ ไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาส กาลเว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือ วัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วย การควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้ หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป ๒) สุญญากาศเกจ ไม่ต่ำ กว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาลเว้นแต่ของ ไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตราย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>วัตถุประสงค์ราย ทั้งนี้ให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ซ) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(ฅ) การจัดการพลังงาน สถานประกอบการที่มีการใช้พลัง ไฟฟ้าไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือใน ๑ ปี ใช้พลังงานความร้อน ไม่เกิน ๒๐๐ ล้านเมกะจูล</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคี วิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>ประเภท และขนาดที่ ระบุไว้ใน ใบอนุญาต ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัย ชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม แต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการ สภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ สภาวิศวกรให้เป็นที่สุด ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>เงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกิน สามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาดเว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตรายทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๘๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ในระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนไม่เกิน ๙,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

(ฅ) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลัง ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อน ที่มีลักษณะ

๑) การสร้างหรือการผลิตหรือการซ่อมหรือการดัดแปลงที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การติดตั้งหรือการรื้อถอนหรือการเคลื่อนย้ายทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ฅ) งานพิจารณาตรวจสอบ ทำได้ทุกประเภทและทุกขนาดตาม (๒) (๓) (๔) และ (๖)

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบเครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือในระบบที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม เครื่องกล ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำหรืออย่างอื่นที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้ความร้อนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านแอมป์ต่อปี หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีอัตราความร้อนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังของไหล ของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟมสำหรับดับเพลิง ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกิน ๑๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการหรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูล ต่อปีต่อโครงการ

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง เว้นแต่เครื่องจักรกลสำหรับลิฟต์หรือบันไดเลื่อนหรือปั้นจั่นขนาดกำลังไม่เกิน ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๓๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล หรือ

๒) สุญญากาศเกจไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ซ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มูลค่ารวมกันไม่เกิน ๗.๕ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) การจัดการพลังงานขนาด ไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์ หรือใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและ เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความ ปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุง งาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้ง กฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้าน วิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกำหนดสาขา วิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อ พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายกำหนดสาขา วิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/ งานไฟฟ้าสื่อสาร) ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบ วิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/งานไฟฟ้าสื่อสาร) ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการ แก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/ งานไฟฟ้าสื่อสาร) ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามกฎหมาย กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/งานไฟฟ้าสื่อสาร) ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๗ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานไฟฟ้ากำลัง ได้แก่</p> <p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) งานวางโครงการ</p> <p>๑) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มี</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า กำลังได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>	<p>ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานไฟฟ้ากำลัง ได้แก่</p> <p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) งานวางโครงการ</p> <p>๑) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓.๓๐ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลังได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>ขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป</p>	<p>สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) <u>งานวางโครงการ</u> ระบบการผลิตไฟฟ้า ที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์</p> <p>(๒) <u>งานออกแบบและคำนวณ</u></p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาด</p>	<p>๒) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๔) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ</p>	<p>สาขาวิศวกรรมไฟฟ้างานไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) <u>งานวางโครงการ</u></p> <p>(ก) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p> <p>(ข) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ พิเศษ หรืออาคารชุด</p> <p>(ง) งานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มี ขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบ ตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>แรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์</p> <p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับ อาคารสูง อาคาร ขนาดใหญ่ พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด</p>	<p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓.๓๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ ใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาด ใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ</p>	<p>แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุด ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p> <p>(ค) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐ เม กะวัตต์</p> <p>(ง) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงาน ความร้อน ทุกประเภททุกขนาด</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโล วัตต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด</p> <p>(จ) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๕) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุดิบทรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟทุกขนาด</p> <p>๖) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p> <p>๕) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด</p>	<p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>๒) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด</p> <p>(ฉ) งานอำนวยความสะดวกใช้ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>(๒) งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้แก่</p> <p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม</p> <p>(ข) (ค) หรือ (ง) ทุกประเภทและทุกขนาด</p>	<p>๗) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ง) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ</p>	<p>๗) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ง) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ</p>	<p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p> <p>(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>(ข) งานวางโครงการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิร์ตซ์ และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิร์ตซ์ขึ้นไปและที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบรับ ส่ง แยกหรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่</p>	<p>ใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๕) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม</p>	<p>ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p> <p>(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์</p> <p>(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างการผลิต</p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์</p>	

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ เมกะเฮิร์ตซ์ขึ้นไป และที่มีช่องการสื่อสารตั้งแต่ ๖๐ วงจรเสียงขึ้นไป หรือเทียบเท่า</p> <p>(ง) งานอำนวยการใช้ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิร์ตซ์ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>		<p>กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟทุกขนาด</p> <p>๖) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(จ) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาด</p>	<p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๓) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้า กำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาด การใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๕) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมาย</p>	<p>การใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้ เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิด ได้และวัตถุไวไฟ ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒๐ เมกะวัตต์</p> <p>(ค) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ง) งานอำนวยความสะดวก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้ เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิด ได้และวัตถุไวไฟทุกขนาด</p> <p>๖) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงาน ความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะ จูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>๗) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสาร ได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดัน</p>	<p>(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดสูงสุด ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาด ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์</p> <p>(ข) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔๐ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดกำลัง ๒๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาด ใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>(๒) งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้แก่</p>	<p>ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภททุกขนาด</p> <p>ระดับภาคี (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการการจัด การพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการ หรือ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) หรือ (ง) ทุกประเภทและ ทุกขนาด (ข) งานวางโครงการ ๑) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ต่อ คลื่นพาห์ต่อสถานีตั้งแต่ ๓๐ วัตต์ขึ้นไป ๒) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง</p>	<p>ใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้าน เมกะจูลต่อปีต่อโครงการ (๒) งานออกแบบและคำนวณ (ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์ (ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ ใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาด แรงดันระหว่างสายในระบบ ไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>๓) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง</p> <p>สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) งานออกแบบและ คำนวณงานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทropic (Equivalent Isotropically</p>	<p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่ เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือ ที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายใน ระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลวัตต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>Radiated Power- E.I.R.P.) ต่อ คลื่นพาร์ตต่อสถานีตั้งแต่ ๓๐ วัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบสายสัญญาณ ที่รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>๓) ระบบส่ง การ ระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบ ควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคม ขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทาง ราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุก ขนาด</p> <p>(ง) งานอำนวยการใช้ระบบที่ มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่</p>	<p>(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟารวมกันไม่ เกิน ๑ เมกะวัตต์</p> <p>(ข) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะ วัตต์หรือใช้พลังงานความร้อนรวม ไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี</p> <p>(ค) งานควบคุมการสร้าง หรือการผลิต</p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้กำลังส่งออกอากาศ สมมูล แบบ ไอ โซ ท ร อ ป ก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ต่อสถานีตั้งแต่ ๓.๓๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ (ฉ) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกัน ไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ (๔) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้น การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด (๕) งานอำนวยความสะดวก (ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุด ระหว่างสายภายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(ข) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาด ใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้างานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ ระบุไว้ในใบอนุญาต <u>ระดับวุฒิวิศวกร (งานไฟฟ้า สื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภทและ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p><u>ระดับสามัญวิศวกร (งานไฟฟ้า สื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อ สถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>ความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟ ความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาทต่อ สถานี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟ ความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟ ความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาทต่อ สถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(ค) ระบบสั่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๕) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.)</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ ต่อสถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p><u>ระดับภาคีวิศวกร (งานไฟฟ้า สื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ระดับภาคีวิศวกร ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสารได้ เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานพิจารณาตรวจสอบทำได้ ทุกประเภททุกขนาด ยกเว้นการ วิเคราะห์</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุก ประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๓๓ กิโลวัตต์ (E.I.R.P) ต่อคลื่นพาทต่อ สถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือ ระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (งาน ไฟฟ้าสื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและ ขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการ วินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์ และ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้ คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็น ผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของ คณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็น ที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและ เงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกิน สามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์

(ข) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์

(ค) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐ เมกะวัตต์

(ง) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภท

ทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์

(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภทและทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างการผลิต

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒๐ เมกะวัตต์

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔๐ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการ หรือใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปีต่อโครงการ

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์

(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์หรือใช้พลังงานความร้อนรวมไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้นการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายภายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ตต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ตต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ตต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้างานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้

(๑) งานพิจารณาตรวจสอบทำได้ทุกประเภททุกขนาด ยกเว้นการวิเคราะห์

(๒) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๓๓ กิโลวัตต์ (E.I.R.P) ต่อคลื่นพาทต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือ ระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาควิศวกรรมพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด สาขาวิชาวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือโรงงานที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพ</p>	<p>ข้อ ๑๐ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังอาคารเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.</p>
<p>(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบหรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นตึกตั้งแต่ ๒ ตันต่อวันขึ้นไป ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวงตั้งแต่ ๕ ตันต่อวันขึ้นไป หรือในกรณี</p>	<p>วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) <u>งานให้คำปรึกษา</u>ทุกประเภท และทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๒) <u>งานวางโครงการ</u>ทุกประเภท และทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๓) <u>งานออกแบบและคำนวณ</u> โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๔) <u>งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</u></p>	<p>กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะการอบชุบ การชุบหรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่ใช้</p>	<p>สาขาการ ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงานหรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบหรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
<p>ที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าตั้งแต่ ๑๐ ตันต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) สิ่งก่อสร้างและเครื่องจักรที่ใช้ควบคุมมลพิษ บำบัดของเสีย กำจัดสารพิษ กำจัดวัตถุอันตราย หรือกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิต</p>	<p>คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปหรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) ดีบุก ตั้งแต่ ๒ ตันต่อวันขึ้นไป</p> <p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ตั้งแต่ ๕ ตันต่อวันขึ้นไป</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ตั้งแต่ ๑๐ ตันต่อวันขึ้นไป</p>	<p>หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ดีบุก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
<p>(ข) ระบบระบายอากาศ ระบบแสงสว่าง และระบบอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ การบำบัดของเสีย การกำจัดสารพิษ การกำจัดวัตถุอันตราย หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตที่มีปฏิกิริยาเคมี ใช้สารไวไฟ ใช้สารอันตราย ใช้การกลั่นลำดับส่วนหรือกระทำภายในอุปกรณ์ที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศ ในโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปหรือที่</p>	<p>ดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นตึกไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวันหรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด</p> <p><u>(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด</u></p> <p><u>(๖) งานอำนวยความสะดวก</u></p> <p>ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหการระดับ</p>	<p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัย ที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มี</p>	<p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า</p> <p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
<p>ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>ภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการทุกประเภท และทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการ</p>	<p>พื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการควบคุมมลพิษ การบำบัดของเสียการกำจัดสารพิษ การกำจัดวัตถุอันตราย การจัดการกากกัมมันตรังสี หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๓) ระบบระบายอากาศ ระบบแสงสว่าง และระบบอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ การบำบัดของเสีย การกำจัดสารพิษ</p>	<p>ระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(๒) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้าง หรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
	<p>ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นตีบุกไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่วสังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวันหรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด</p>	<p>การกำจัดวัตถุอันตราย การจัดการกากกัมมันตรังสี หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตที่มีปฏิกิริยาเคมี ใช้สารไวไฟ ใช้สารอันตราย ใช้การกลั่นลำดับส่วน หรือกระทำภายในอุปกรณ์ที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศในโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัย ที่มีมูลค่ารวมกัน</p>	<p>สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ตีบุก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
	<p>(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๔) งานอำนวยความสะดวกทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกิน สองร้อย ล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม อุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>	<p>ตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบหรือเครื่องจักรที่ใช้ในระบบการผลิต ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ ระบบอัจฉริยะ หรือระบบความปลอดภัย สำหรับทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า</p> <p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรม การผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ระบบโลจิสติกส์ ที่ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้าง หรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>เคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบหรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ดีบุก ๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(ค) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน ที่โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ข) ระบบการผลิต การสร้าง หรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือ การแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบ กิ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือ ระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะ ให้บริษัทที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่วทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(๕) งานพิจารณาตรวจสอบและงานอำนวยความสะดวกทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบกิจการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ดีบุก ๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำ หรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>เคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ</p> <p>สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำผลิต</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบกิจการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกต่อวัน</p> <p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุก ไม่เกิน ๑๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรม การผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กิ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบ กิ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ดีบุก ๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ๔) กากกัมมันตรังสีตาม <p>กฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>ทุกประเภทขนาดไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรม การผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(๕) งานอำนวยการใช้ทุกประเภทที่มีขนาดการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</u></p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๙ การกำหนดขนาดเงินลงทุนตามข้อบังคับนี้ให้พิจารณาจากทรัพย์สินถาวร ได้แก่ อาคาร และเครื่องจักร โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(๒) งานวางโครงการ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน ที่โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบและงานอำนวยความสะดวก ใช้ ทุกประเภททุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงานประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ

เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกต่อวัน

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กิ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไป

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทขนาดไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรม บริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกัน อัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๕) งานอำนวยการใช้ ทุกประเภทที่มีขนาดการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ การกำหนดขนาดเงินลงทุนตามข้อบังคับนี้ให้พิจารณาจากทรัพย์สินถาวร ได้แก่ อาคาร และเครื่องจักร โดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๙ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๒) ระบบน้ำสะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๓) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชนโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับน้ำเสียใน</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม</p>	<p>ข้อ ๑๑ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๒) ระบบน้ำสะอาดสำหรับชุมชนหรืออาคารที่มีอัตราการผลิตหรืออัตราการจ่ายน้ำสูงสุดตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>อัตราการกำลังสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๔) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๕) ระบบการพัฒนาพื้นที่หรือแหล่งน้ำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ</p> <p>(ก) น้ำฝนหรือน้ำฝนที่ยังขังอยู่ที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) น้ำทิ้งหรือน้ำบาดาลที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p>	<p>สิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณา ตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกได้ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</p>	<p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาดของระบบน้ำสะอาด</p> <p>(ค) นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาดของระบบน้ำสะอาด</p> <p>(๓) ระบบน้ำเสียสำหรับ</p> <p>(ก) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาดของระบบน้ำเสีย</p>	<p>สิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการงานออกแบบและผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกได้ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อมได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>(๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีปริมาตรการระบายอากาศตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p> <p>(๗) ระบบการจัดการมลภาวะทางเสียงสำหรับโรงงานหรืออาคารสาธารณะที่มีค่าระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๘) ระบบการฟื้นฟูสภาพดินที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือระบบการฟื้นฟูสภาพน้ำที่มีอัตราการไหลสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๙) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้</p>	<p>(ก) ระบบน้ำ สะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ข) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ค) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>๒) โรงงาน อาคาร สาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มี</p>	<p>(ค) นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาดของระบบน้ำเสีย</p> <p>(๔) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับ</p> <p>(ก) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำทิ้งในอัตราการกำลังผลิตตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาดของระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่</p> <p>(ค) นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม</p>	<p>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ข) ระบบน้ำสะอาดสำหรับ</p> <p>๑) ชุมชนหรืออาคารที่มีอัตราการผลิตหรืออัตราการจ่ายน้ำไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีอัตราจ่ายน้ำสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ค) ระบบน้ำเสียสำหรับ</p> <p>๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>(ก) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป (ข) โรงงาน อาคาร สาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ค) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๕ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ง) แหล่งที่ทำให้มีสารกัมมันตภาพรังสีปนเปื้อนทุกขนาด</p> <p>(๑๐) ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกขนาด</p> <p>(๑๑) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มี</p>	<p>ปริมาณขยะมูลฝอย ไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>๓) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบหรืองานอำนวยความสะดวกและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p>	<p>ทุกขนาดของระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่</p> <p>(๕) ระบบระบายน้ำสำหรับ</p> <p>(ก) พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำรวมกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) พื้นที่จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินทุกขนาดของพื้นที่จัดสรรที่ดิน</p> <p>(๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีปริมาตรการระบายอากาศตั้งแต่ ๓๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p>	<p>๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบน้ำเสียสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับ</p> <p>๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำทิ้งในอัตราค่าถังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(จ) ระบบระบายน้ำสำหรับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>พื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อมได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>	<p>(๗) ระบบการจัดการมลภาวะทางเสียงหรือความสั่นสะเทือนสำหรับโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อาคารหรืออาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีค่าเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๘) ระบบการฟื้นฟูสภาพดินหรือระบบการฟื้นฟูสภาพน้ำที่มีการปนเปื้อนที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๙) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยในสถานที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p>	<p>๑) พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>๒) พื้นที่จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินไม่เกิน ๔๙๙ แปลงของพื้นที่จัดสรรที่ดิน หรือพื้นที่โครงการไม่เกิน ๑๐๐ ไร่</p> <p>(ฉ) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีปริมาตรการระบายอากาศไม่เกิน ๙๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
		<p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรืออาคารสาธารณะหรืออาคารขนาดใหญ่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ค) แหล่งที่ทำให้มีมูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขทุกขนาด</p> <p>(ง) แหล่งที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของวัสดุกำมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติทุกขนาด</p> <p>(๑๐) ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกขนาด</p>	<p>(ข) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>๒) โรงงาน อาคาร สาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไปหรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ฅ) ระบบน้ำบาดาลหรือระบบเติมน้ำลงในชั้นน้ำบาดาลที่มี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
		<p>(๑๑) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมทั้งสามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๒) ระบบน้ำบาดาลหรือระบบเติมน้ำลงในชั้นน้ำบาดาล ที่มีปริมาณตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๑๓) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ปริมาณไม่เกิน ๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(๑) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมทุกขนาด</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบหรืองานอำนวยความสะดวกและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
			<p>ภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้ ตามงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
			<p>ตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ วิสามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ...”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกให้ได้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ข) ระบบน้ำสะอาดสำหรับ

๑) ชุมชนหรืออาคารที่มีอัตราการผลิตหรืออัตราการจ่ายน้ำไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร

ต่อวัน

๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีอัตราการจ่ายน้ำสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร

ต่อวัน

(ค) ระบบน้ำเสียสำหรับ

๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตรากำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบน้ำเสียสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ง) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับ

๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำทิ้งในอัตรากำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(จ) ระบบระบายน้ำสำหรับ

๑) พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

๒) พื้นที่จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินไม่เกิน ๔๙๙ แปลงของพื้นที่จัดสรรที่ดิน หรือพื้นที่โครงการไม่เกิน ๑๐๐ ไร่

(ฉ) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีปริมาตรการระบายอากาศไม่เกิน ๙๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง

(ช) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้

๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๒) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

(ซ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไปหรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(ณ) ระบบน้ำบาดาลหรือระบบเติมน้ำลงในชั้นน้ำบาดาลที่มีปริมาณไม่เกิน ๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ญ) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมทุกขนาด

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกใช้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงาน นั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของเคมี สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรม และ วิชา ชีพ วิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมเคมี ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๑๐ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเคมีมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้า เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(๒) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงานทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p>	<p>ข้อ ๑๒ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเคมีมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๒) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงานทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>คุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ เฉพาะที่ ประกอบด้วยกระบวนการผลิตของหน่วยการผลิตตาม (๙)</p> <p>(๓) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่ผลิตเป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่อาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้ ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลัง</p>	<p>(๑) <u>งานวางโครงการ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงาน อำนวยการใช้</u> ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) <u>งานออกแบบและคำนวณ</u> ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงาน หรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุดิบอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่อาจก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้าสถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตรกตันขึ้นไป</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุ</p>	<p>ทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๓) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่อาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๔) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ใช้หรือก่อให้เกิดสารพิษ หรือสารไวไฟ หรือ</p>	<p>ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณทุกขนาด ดังนี้</p> <p>(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>ตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(๔) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายเพื่อเป็นสารผสมหรือเป็นสารช่วยในการผลิต</p> <p>(๕) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันตั้งแต่ ๓ บรรยากาศขึ้นไป หรือต่ำกว่าความดัน ๑ บรรยากาศ</p> <p>(๖) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงาน หรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่ง</p>	<p>อันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานควบคุมการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวก ใช้ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้</p>	<p>วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายทุกขนาด</p> <p>(๕) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันเกจตั้งแต่ ๒ บรรยากาศขึ้นไป หรือความดันต่ำกว่า ๑ บรรยากาศสมบูรณ์</p> <p>(๖) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังใน</p>	<p>ทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุผงหรือวัตถุดิบ เม็ด ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้</p> <p>(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี</p> <p>(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>ปฏิบัติการชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสียที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดินหรือที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสียตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(๗) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุดิบทราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้า สลิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๘) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ</p>	<p>(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุดิบทราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้า สลิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม</p>	<p>กระบวนการบำบัดของเสียตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๗) ระบบการเก็บ ขนส่ง หรือขนถ่ายซึ่งวัตถุดิบทรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุดิบอันตราย สารเคมี หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ด ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสลิตได้ที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๘) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ระบบหอกลับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความ</p>	<p>โรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย</p> <p>(ฉ) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ระบบหอกลับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>(๙) กระบวนการผลิตที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้า ของหน่วยการผลิตดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) หอกลิ้น หอดูดซับ หอดูดซึม อุปกรณ์สกัดสาร ถึงตกตะกอน หรือเครื่องตกผลึกที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(ข) อุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อห่อแลกเปลี่ยนไอออน หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่นที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p>	<p>ควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>	<p>แตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับการกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ข) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่นหรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ค) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p>	<p>กระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น</p> <p>๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต</p> <p>๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้ง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>(ค) อุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิตที่ใช้กำลังในกระบวนการผลิตตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(ง) เครื่องต้มระเหยหรือเตาเผากระบวนการผลิตที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(จ) เครื่องปฏิกรณ์ทุกขนาด</p> <p>(๑๐) ระบบดับเพลิงทุกขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมเคมี</p>		<p>(ง) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่างซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว ซึ่งมีปริมาณความจุเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นภาชนะหรือเป็นลักษณะอื่นที่มีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้น หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือพันธะทางเคมี ซึ่งอาจใช้หรือไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อผลิตสารหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีสมบัติแตกต่างจากสาร</p>	<p>สองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว</p> <p>๕) ระบบเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นภาชนะหรือเป็นลักษณะอื่น ที่มีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้นหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือพันธะทางเคมี ซึ่งอาจใช้หรือไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อผลิตสารหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีสมบัติแตกต่างจากสารตั้งต้น ที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี</p> <p>๖) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>ตั้งต้น ที่อาศัยปฏิบัติการภายใต้ความดันเกจตั้งแต่ ๓ บรรยากาศขึ้นไปหรือต่ำกว่า ๑ บรรยากาศสัมบูรณ์ โดยใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีกำลังการผลิตตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงหรือมีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ช) ระบบหอดูดซึมหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัด</p>	<p>๓) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล</p> <p>๔) ระบบหอสกัดสารหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหนะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>สารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ข) ระบบหอสกัดสารหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ ที่มีปริมาตรความจุเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือ</p>	<p>๙) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอินทรีย์เพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสายให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ</p> <p>๑๐) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ณ) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสายให้ความร้อนมากกว่า ๑๐๐ องศาเซลเซียส และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุไม่น้อยกว่า ๕ ตารางเมตร หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p>	<p>๑๑) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา</p> <p>๑๒) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>(ญ) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการตั้งแต่ ๕๐๐ องศาเซลเซียส หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๔๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ฎ) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสาร</p>	<p>๑๓) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก</p> <p>๑๔) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกัน</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรือ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>ใด ๆที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา ซึ่งมีปริมาณความจุเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ฎ) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ ซึ่งมีปริมาณความจุเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ฐ) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรง</p>	<p>งานอำนวยความสะดวกใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงานประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หรืองานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวกใช้ทุกขนาดดังนี้</p> <p>(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>โน้มถ่วงของโลก ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิดที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกันมากกว่า ๑.๕๐ เท่าของความดันบรรยากาศที่ระดับน้ำทะเล และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า ๑๐๓ มิลลิเมตร</p> <p>(ค) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมทุกขนาด</p>	<p>หรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>เม็ด ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้</p> <p>(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันเกจ</p> <p>(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>(ข) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ระบบหอกลับ หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรองไซโคลน หรือเครื่องกำจัด ฟูละอองด้วยไฟฟ้าสถิต</p> <p>๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว</p> <p>๕) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมาย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>รวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร</p> <p>๖) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสาร ซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล</p> <p>๗) ระบบหอสกัดสาร หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>สารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p> <p>๘) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิ ของสายให้ความร้อนทุกขนาดและหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ</p> <p>๙) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>ความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ</p> <p>๑๐) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา</p> <p>๑๑) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>ที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ</p> <p>๑๒) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก</p> <p>๑๓) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะ</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</u></p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเคมี
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณทุกขนาด ดังนี้

(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้

(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี

(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย

(ฉ) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ระบบหอกลับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น

๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถูกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต

๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว

๕) ระบบเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นภาชนะหรือเป็นลักษณะอื่น ที่มีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้น หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือพันธะทางเคมี ซึ่งอาจใช้หรือไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อผลิตสารหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีสมบัติแตกต่างจากสารตั้งต้น ที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี

๖) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร

๗) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล

๘) ระบบหอสกัดสาร หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๙) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสายให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ

๑๐) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ

๑๑) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา

๑๒) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออน หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ

๑๓) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก

๑๔) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกัน

(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ใช้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หรืองานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานอำนวยความสะดวกทุกขนาด ดังนี้

(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้

(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันเกจ

(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย

(ช) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ระบบหอกลั่นหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น

๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไส้โคลน หรือเครื่องกำจัด ฟูลลอะองด้วยไฟฟ้าสถิต

๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว

๕) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร

๖) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสาร ซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล

๗) ระบบหอสกัดสาร หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๘) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิ ของสายให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ

๙) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ

๑๐) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนแปลงไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา

๑๑) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ

๑๒) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก

๑๓) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะ

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีการแพร่ระบาดไปทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง ทั้งด้านสาธารณสุข เศรษฐกิจสังคม ความมั่นคง ตลอดจนการดำรงชีวิตของประชาชน รวมถึงการปฏิบัติตามหลักวิถีใหม่ (New Normal) ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษาเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมถึงการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานในการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. ประโยชน์

เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษาในการตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานในการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมค่าคำขอรับรองปริญญา ให้มีความเหมาะสม และรองรับกับวิธีการยื่นคำขอรับรองปริญญา ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

๓.๒ กำหนดแยกอัตราค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายระหว่างการตรวจประเมินฯ ณ สถาบันการศึกษา กับการตรวจประเมินฯ ด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อประโยชน์และอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันการศึกษา

๓.๓ กำหนดอัตราค่าคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ เพื่อรองรับการดำเนินงานตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..)

พ.ศ.

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>โดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของ</p>	<p>โดยที่ เป็นการสมควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตลอดจนการเรียกเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การยื่นคำขอการรับรองหลักสูตรโดยวิธีอี เล็ก ทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษา รวมถึงการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้</p>	<p>คำปรารภ</p>

ฉบับเสนอที่ประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้</p>		
<p>ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑”</p>	<p>ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.”</p>	-
<p>ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	คงเดิม
<p>ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	-	-
<p>ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้ “ค่าจดทะเบียนสมาชิก” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บเป็นค่าแรกเข้าในการสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกร</p>	-	คงเดิม

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>“ค่าบำรุง” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรเป็นรายห้าปี เพื่อใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร</p> <p>“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรหรือบุคคลภายนอกที่ขอรับบริการจากสภาวิศวกร</p>		
<p>ข้อ ๕ สภาวิศวกรกำหนดอัตราค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>ข้อ ๖ ในกรณีสมาชิกซึ่งได้ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกรายปี ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓ไว้ต่อสภาวิศวกรอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่หมดอายุ ให้ถือว่าได้ชำระค่าจดทะเบียนและ</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>ค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้ แต่เมื่อจะชำระค่าบำรุงสมาชิกในครั้งต่อไป ให้ชำระค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้</p>		

บัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	
<p>ก. ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ทั้งประเภทสามัญหรือวิสามัญ ครั้งละ ๕๐๐ บาท</p>	-	คงเดิม
<p>ข. ค่าบำรุง ค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากสมาชิกรายห้าปี (เศษของปีให้คิดเป็นปี) คนละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท</p>	-	คงเดิม
<p>ค. ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก</p>	-	คงเดิม
<p>๑. ค่าหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ฉบับภาษาอังกฤษ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	-	คงเดิม

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๒. ค่าคำขอใบแทนกรณีเอกสารสูญหาย ชำรุดหรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียด ดังนี้</p> <p>๒.๑ บัตรสมาชิก ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>๒.๒ ใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๓. ค่าคำขอข้อมูลสมาชิก ชื่อละ ๒๕ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๔. ค่าคำขอออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคอายุสามปีฉบับละ ๑,๐๐๐บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๔/๑ ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรเอเปค ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท อายุสามปี</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๕. ค่าการฝึกอบรม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด สำหรับการฝึกอบรมแต่ละครั้งแต่ต้องไม่เกินวันละ๑,๕๐๐บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๖. ค่าสอบวัดผลความรู้ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด สำหรับการสอบแต่ละครั้ง แต่ต้องไม่เกิน ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๗. ค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือ วุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท</p>	<p>ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๗ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>แก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
	<p>“๗. ค่ายื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท”</p>	
<p>๘. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจรับรอง หลักสูตรในอัตรา ดังนี้</p>	<p>ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๘ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“๘. ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ณ สถาบันการศึกษาในอัตรา ดังนี้</p>	<p>แก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยคงอัตราเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งละ ๒๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๒ ภาคกลาง (ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑) ภาค ตะวันตก และภาคตะวันออก ครั้งละ ๓๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๔ ภาคเหนือ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๕ ภาคใต้ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท</p>	<p>๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งละ ๒๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๒ ภาคกลาง ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑ ภาค ตะวันตก และภาคตะวันออก ครั้งละ ๓๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๔ ภาคเหนือ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๕ ภาคใต้ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท”</p>	<p>คงอัตราเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
	<p>ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๘/๑ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอกพ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“๘/๑ ค่าใช้จ่ายตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรละ ๒๕,๐๐๐ บาท”</p>	<p>เพื่อรองรับการรับรองหลักสูตรโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานและเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษา</p>
<p>๙. ค่าค่าขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทอายุสามปี</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๑๐. ค่าค่าขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทอายุสามปี</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๑๑. ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔	ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.	
๑๒. ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๓. ค่าคำขอใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ระดับภาคีวิศวกร กรณีใบรับรองชำรุดหรือสูญหาย ฉบับละ ๑๕๐ บาท	-	คงเดิม
๑๔. ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวอายุหนึ่งปี ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๕. ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวอายุหนึ่งปี ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๖. ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๗. ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๘. ค่าคำขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ หลักสูตรละ ๖๘,๐๐๐ บาท	-	คงเดิม

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๑๙. ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรละ ๑๔๐,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๒๐. ค่าใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ระดับวิศวกรวิชาชีพ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๒๑. ค่าต่ออายุใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร ฉบับละ ๕๐๐ บาท ระดับวิศวกรวิชาชีพ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
	<p>ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๒๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>เพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานในการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
	<p>“๒๒. ค่าคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อมาตรฐาน”</p>	

ร่าง

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตลอดจนการเรียกเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การยื่นคำขอ การรับรองหลักสูตรโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษา รวมถึงการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๗ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๗. ค่ายื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๘ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๘. ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ณ สถาบันการศึกษาในอัตรา ดังนี้

๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งละ ๒๕,๐๐๐ บาท

๘.๒ ภาคกลาง ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑ ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก ครั้งละ ๓๕,๐๐๐ บาท

๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท

๘.๔ ภาคเหนือ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท

๘.๕ ภาคใต้ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๘/๑ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๘/๑ ค่าใช้จ่ายตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรละ ๒๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๒๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๒๒. ค่าคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตาม อัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อมาตรฐาน”

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

ฉบับเสนอที่ประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องจากปัจจุบันมีการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้า และการบริการระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายผู้ให้บริการวิชาชีพด้านวิศวกรรม ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งมีข้อตกลงยอมรับร่วมกันในเรื่องคุณสมบัติของผู้ให้บริการวิชาชีพวิศวกรรม และการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของประเทศที่เข้าไปทำงาน รวมถึงเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพพร้อมกันต่อไป

๒. ประโยชน์

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการขึ้นทะเบียนวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน นอกเหนือจากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียน เช่น ไม่เป็นผู้มีภูมิลาเนาถาวรในประเทศไทย มีสถานะเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี รวมถึงไม่อยู่ในระหว่างการถูกพักใช้หรือเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนฯ

๓.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

๓.๓ กำหนดเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดเพื่อประโยชน์ของประเทศไทย

๓.๔ กำหนดการสิ้นสุดและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ เพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการขึ้นทะเบียนวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน นอกเหนือจากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๘ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่..... เมื่อวันที่ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศที่สภาวิศวกรประกาศกำหนดที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสภาวิศวกรให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ทั้งนี้ ตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และให้หมายความรวมถึงความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค) ด้วย

หมวด ๑

คุณสมบัติเฉพาะ และลักษณะต้องห้ามของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้มีภูมิลำเนาถาวรในประเทศไทย

(๒) ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี

(๓) ไม่อยู่ในระหว่างการถูกพักใช้หรือเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศต้นทางหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติจากสภาวิศวกร ตามข้อ ๑๑ (๒) (๓) หรือ (๔)

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามเพิ่มเติม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ข้อ ๕ ให้ผู้ประสงค์ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ซึ่งออกโดยนิติบุคคลผู้ว่าจ้าง หรือนายจ้างในประเทศไทย โดยระบุรายละเอียดชื่อผู้ยื่นคำขอ ตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน

(๒) สำเนาหนังสือเดินทาง

(๓) สำเนาใบอนุญาตหรือใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่ออกโดยประเทศต้นทางของผู้ยื่นคำขอ ที่สภาวิศวกรเข้าร่วมเป็นองค์กรสมาชิกที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยอมรับคุณสมบัติ วิศวกรวิชาชีพตามกรอบความสามารถวิศวกรในระดับสากลและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายวิศวกรวิชาชีพข้ามพรมแดน

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติในนามของสภาวิศวกร เมื่อผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควรให้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ หรือในกรณีที่มีมติไม่รับขึ้นทะเบียน ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ มติของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้ถือเป็นที่สุด

ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายใน กำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติอีกต่อไป

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติแล้วให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปีโดยพิจารณาจากระยะเวลาการจ้างงานในประเทศเป็นสำคัญ

ข้อ ๘ วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียนที่ประสงค์จะต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พร้อมชำระค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอต่ออายุทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนดภายในหกสิบวัน แต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ สิ้นอายุ กรณีไม่ยื่นภายในกำหนดถือว่าไม่ประสงค์ต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ให้นำข้อ ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ โดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรต่างชาติให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเดิมสิ้นอายุ โดยพิจารณาจากระยะเวลาการทำงานในประเทศเป็นสำคัญ

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน

ข้อ ๙ วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดในการให้บริการวิชาชีพร่วมกับวิศวกรวิชาชีพของประเทศไทย (Collaboration with the local professional engineer) หรือการให้บริการวิชาชีพอิสระ (Independent practice) ภายใต้ข้อตกลงการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน

หมวด ๔

การสิ้นสุดและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

- ข้อ ๑๐ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้
- (๑) ตาย
 - (๒) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน
 - (๓) ขาดต่อการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนักแล้วแต่กรณี
 - (๔) อยู่ในระหว่างการถูกพักใช้หรือเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศต้นทางหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี
 - (๕) ขาดต่ออายุทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
 - (๖) ทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติสิ้นสุดลง
- ข้อ ๑๑ คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้กับวิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน
- (๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
 - (๒) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียน ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
 - (๓) กระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
 - (๔) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏพฤติการณ์อันเข้าช่วยการเพิกถอนทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติตามวรรค
หนึ่ง ให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการกำกับการขึ้นทะเบียนวิศวกร
และวิศวกรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนของวิศวกรวิชาชีพต่างชาตินั้น ๆ เพื่อดำเนินการสอบสวน
ข้อเท็จจริงพร้อมเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ คำขอ ใบสมัคร หนังสือแจ้งใบรับรอง การอนุญาต คำสั่งทางปกครองหรือการ
ดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์
ของกฎหมาย ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การประชุมใหญ่” หมายความว่า การประชุมใหญ่ของสภาวิศวกร ซึ่งได้แก่ การประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่วิสามัญ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาวิศวกร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานตามที่สมาชิกระบุให้นายทะเบียนสภาวิศวกรจัดแจ้งไว้ในทะเบียน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเรียกว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี

การประชุมใหญ่คราวอื่น ซึ่งมีนอกจากนี้ เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกทุกคนมีสิทธิจะเข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ได้ไม่ว่าจะเป็นการประชุมชนิดใด คราวใด

ข้อ ๖ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้ สุดแต่จะ เห็นสมควรตามที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาวิศวกรเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ได้เข้าชื่อกันทำหนังสือ ร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องระบุว่าประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด คณะกรรมการสภาวิศวกรจะต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวัน นับแต่ วันรับคำร้องขอ

หมวด ๒

วิธีการประชุม

ข้อ ๘ คณะกรรมการต้องมีหนังสือเรียกประชุมโดยส่งทางไปรษณีย์ ไปยัง สมาชิกทุกคน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หรือมีหนังสือเรียกประชุมโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายทั่วอาณาจักรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนการประชุม

หนังสือเรียกประชุมนั้น ให้ระบุสถานที่ วัน เวลา ระเบียบวาระ และเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๕ ให้สมาชิกที่มาประชุมแสดงบัตรประจำตัวสมาชิกหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสภาวิศวกรหรือบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นใดที่มีรูปถ่ายของบุคคลผู้นั้นติดอยู่ ต่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย และให้ลงชื่อก่อนเข้าประชุมทุกครั้ง

เมื่อมีสมาชิกเข้าประชุมครบองค์ประชุม (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) แล้วให้ประธานดำเนินการประชุมได้

สมาชิกที่ไม่ครบองค์ประชุมให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป

ข้อ ๑๐ เมื่อพ้นกำหนดประชุมหนึ่งชั่วโมง สมาชิกยังไม่ครบองค์ประชุมและการประชุมนั้น ได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุมแต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิศวกรเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๑๑ ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

การพิจารณาญัตติที่สมาชิกเสนอในที่ประชุมใหญ่ ให้กระทำได้ภายหลังจากที่ประชุมพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุมเสร็จ

ข้อ ๑๒ สมาชิกผู้ใดประสงค์จะกล่าวด้วยคำต่อที่ประชุม ให้ยกมือขึ้น
ทันทีเมื่อประธานอนุญาตแล้วจึงยืนขึ้นกล่าวได้ และต้องเป็นคำกล่าวกับประธาน
เท่านั้น หากประธานไม่อนุญาตให้แจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตด้วย

ข้อ ๑๓ ถ้าคณะกรรมการขอแถลงหรือชี้แจงเรื่องใดต่อที่ประชุม ให้ประธาน
พิจารณาอนุญาต และให้ประธานควบคุมเวลาในการแถลงหรือชี้แจง ตามความเหมาะสม
หากการชี้แจงของคณะกรรมการหรือกรรมการเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับระเบียบวาระ
การประชุม ให้ประธานมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๔ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใดๆ สั่งพักการประชุม
เลื่อนการประชุมหรือเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการจัดทำบันทึกรายงานการประชุมและเก็บรักษาไว้
เป็นหลักฐาน

หมวด ๓

การเสนอญัตติ

ข้อ ๑๖ ญัตติที่มีสมาชิกเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องใดๆ ในที่ประชุมใหญ่นั้น
จะต้องมีสมาชิกอื่นรับรองอย่างน้อยสิบคน

ข้อ ๑๗ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาหรือพิจารณาญัตติโดยอยู่ ห้ามมิให้เสนอ
ญัตติอื่นนอกจากญัตติต่อไปนี้

(๑) ขอให้ลงมติ

(๒) ขอให้ปิดการอภิปราย

(๓) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณาให้ยุติ
เดิมเป็นอันตกไป

ข้อ ๑๙ ผู้คัดในเรื่องใดเมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมแล้วหรือตกไป
แล้วสมาชิกจะเสนอผู้คัดซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันนั้นซ้ำอีกไม่ได้

หมวด ๔

การอภิปราย

ข้อ ๒๐ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่
ต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ วนเวียน ซ้ำซากหรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามมิให้นำเอกสารใด ๆ
มาอ่านให้ที่ประชุมฟังโดยไม่จำเป็น

ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด
และห้ามกล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๒๑ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้
ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้

ข้อ ๒๒ การอภิปรายเป็นอันยุติ เมื่อ

- (๑) ไม่มีผู้ได้อภิปราย
- (๒) ที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย
- (๓) ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้วจะ
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการอภิปรายได้ยุติแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดอภิปรายอีก เว้นแต่ที่ประชุมจะต้องลงมติในเรื่องนั้น จึงให้สมาชิกผู้เสนอญัตติมีสิทธิอภิปรายสรุปความที่ได้อภิปรายกันมาแล้วได้ก่อนที่ประชุมจะลงมติ

ข้อ ๒๕ ประธานอาจอนุญาตให้คณะกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมอบหมายให้บุคคลใดๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของคณะกรรมการก็ได้

หมวด ๔

การลงมติ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่จะต้องมีมติ ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ

ข้อ ๒๗ การออกเสียงลงคะแนน ประธานจะสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีใดก็ได้

ข้อ ๒๘ มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิกสามัญคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ มติของที่ประชุมใหญ่ในการให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกรต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร

ให้คณะกรรมการส่งหนังสือนัดประชุมและเอกสารประกอบการประชุมในรูปเอกสาร
สิ่งพิมพ์ไปยังผู้ตรวจล่วงหน้าก่อนการประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐
วิระ มาวิจักขณ์
นายกสภาวิศวกร

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ และข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้สามารถจัดส่งหนังสือนัดประชุม และเอกสารประกอบวาระการประชุมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ การนัดประชุม การเชิญประชุม การส่งเอกสารการประชุม และการแจ้งมติที่ประชุม ให้คณะกรรมการมีหนังสือนัดประชุมแจ้งวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม พร้อมเอกสารประกอบการประชุม ไปยังสมาชิกก่อนวันประชุมใหญ่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการดำเนินการประชุม”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๑๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓

“ในการแจ้งบันทึกรายงานการประชุมตามวรรคหนึ่ง จะใช้วิธีผ่านระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ศาสตราจารย์สุชัชวีร์ สุวรรณสวัสดิ์

นายกสภาวิศวกร

